

Hiippakunnan
kasvu jatkuu s. 4

Jumalalle vihityn elämän
vuoden päätös s. 10

Den Heliga
Gravens reträtt
i Birgittinerklostret s. 12

Piispan paimen-
kirje paaston-
ajalle s. 8

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 3 • 11.3.2016

Paavin ja patriarkan
yhteinen julistus

s. 6

Pääkirjoitus

Pienen kirkon suuret juuret

Hiippakuntamme on jäsenmääräänsä nähden erityisen monikulttuurinen. Tämä näkyy myös siinä, että melkein 30 pappiamme ovat on lähtöisin useammasta kuin tusinasta eri maasta. Kuitenkin tällä pienellä paikalliskirkollamme on pitkä historia Suomessa. Historia, jonka juuret eivät ulotu vain pyhän Henrikin tulon ja marttyyrikuolemaan, kirkollisten rakenteiden ja kirkollisen hallinnon perustamiseen, vaan vielä pidemmälle. Kristinuskon leviäminen Suomeen idästä ja lännestä oli alkanut jo satoja vuosia ennen kansallispyhimyksemme aikaa. Siellä on katolisen kristinuskon juuret Suomessa.

Tänä päivänä me ihmiset helposti unohtamme kirkon syvällisen merkityksen yhteiskunnassa ja jopa omassa elämässämme. Suhtaudumme kirkon toimintaan välinpitämättömästi tai varsin pinnallisesti ja historiattomasti. Mutta kirkko on paljon enemmän kuin vain rutiinien täyttämä palveluautomaatti elämän käännekohtissa. Se välittää meille kestäviä arvoja. Se on välittänyt koko tälle maalle arvoperustan, joka on omalta osaltaan muokannut tässä maassa asuvaa kansaa. Se on ollut ja on merkki Kristuksen ilosanomasta kaikille ihmisille, kaikkina aikoina.

Siksi on tärkeää, ettemme unohtaa paikalliskirkkomme juuria. Ei meidän pidä pitää mielessämme vain pyhää Henrikiä tai autuasta Hemmingiä, vaan kunnioittaen muistella niitä kaikkia suomalaisia, jotka uskollisesti ja iloiten tunnustivat katolista uskoa satojen vuosien ajan jo ennen reformaation aikaa.

Kun me nyt rakennamme kasvavaa paikalliskirkkoamme tässä ajassa ja tulevaisuutta varten, sen täytyy rakentua rikkaana ja monikulttuurisena kokonaisuutena, koska sellainen se on, mutta ehdottomasti suomalaiset juurensa tuntien ja tunnustaen. Muuten se käpertyy omaan nurkkaansa eikä varmasti pääse loistamaan kirkkaana valona ja suunnannäyttäjänä tässä yhteiskunnassa, joka Kristuksen valoa kipeästi tarvitsee.

Paastonajan lopun lähestyessä voimme hitaasti siirtää katseemme jo pääsiäiseen. Olkoon se yhdessä pian tapahtuvan Kuopion seurakunnan perustamisen kanssa koko katolisen kirkon työlle Suomessa todellinen laupeuden ja armon merkki ja lupaus.

M. Tervaportti

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2016
79. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy
4	28.3.	8.4.
5	2.5.	13.5.
6+7	30.5.	10.6.
8	1.8.	12.8.
9	29.8.	9.9.
10	3.10.	14.10.
11	31.10.	11.11.
12	28.11.	9.12.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio I B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen I B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Ajankohtaista

Neljä rakkauden lähetyssisarta surmattiin Jemenissä

Jemenin Adenissa perjantaina 4. maaliskuuta 2016 tapahtuneessa aseellisessa hyökkäyksessä Rakkauden lähetyssisarten luostariin ja ja heidän ylläpitämäänsä vanhusten ja vammaisten hoitokotiin sai surmansa 16 henkeä. Heidän joukossaan oli neljä rakkauden lähetyssisarta, hoitokodissa työskennelleitä vapaaehtoisia sekä vanhuksia ja vammaisia. Surmatuista sisarista kaksi oli ruandalaisia, yksi intialainen ja yksi kenialainen. Uutisten mukaan myös sisaria auttanut intialainen salesiaanipappi Tom Uzhunnalil on kateissa.

Paavi Franciscus ilmaisi osanottonsa sekä valtiosihteeri Pietro Parolinin lähettämällä sähköllä että muistamalla tapahtunutta sunnuntain 6.3. Angelus-rukouksen yhteydessä:

”Ilmaisen osanottoni rakkauden lähetyssisarille suuresta surusta, joka heitä kohtasi kaksi päivää sitten, kun Adenissa Jemenissä surmattiin neljä vanhuksia auttanutta sisarta. Rukoilen heidän ja muiden hyökkäyksessä surmattujen sekä heidän perheidensä puolesta. He ovat nykyajan marttyyreja! He eivät ole lehtien kansikuvia tai uutisia: he antavat verensä kirkon puolesta. He ovat paitsi surmaajien hyökkäyksen uhreja myös välinpitämättömyyden uhreja, globalisoituneen välinpitämättömyyden, jolle se ei merkitse mitään... Saattakoon äiti Teresa paratiisiin nämä tyttärensä, rakkauden marttyyrit, ja rukoilkoon rauhan ja pyhän ihmiselämän kunnioittamisen puolesta.”

KATTIVISI/CNA/Agenzia Fides

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Vuonna 2016 vuosikerran hinta 39 e, ulkomaille 44 e. / Ut kommer med 12 nummer årligen. 2016: prenumeration 39 e, till utlandet 44 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

Internet
katolinen.fi > fides
fides@katolinen.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser
info@katolinen.fi

4041 0895
Painotuote

Sisällys

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Uutisia ja ajankohtaista
- 4 Ajankohtaista
- 5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti
- 6 Paavi Franciscuksen ja Moskovan
ja koko Venäjän patriarkan Kirillin
yhteinen julistus
- 8 Piispan paimenkirje paastonajalle 2016
- 9 Youcat ja "Youbibel"
- 10 Jumalalle vihitty elämä – Vuoden
päätössymposium Roomassa
- 12 Den Heliga Gravens reträtt
i Birgittinerklostret
- 13 Biskopens herdabrev i fastan 2016
- 14 De sju sakramenten – Del 2:
bikten eller botens sakrament
- 15 ELOKUVA: Oscar-palkittu Spotlight
KIRJA: Paavi Franciscuksen sanoma
toivosta kaikille ihmisille
- 16 Tapaaminen Jeesuksen kanssa
- 17 Ilmoituksia
- 18 Seurakunnat ja ohjelmat
- 20 Caritas – paastokeräys ja kuulumisia

Kannen kuva: Paavi Franciscuksen ja patriarkka Kirillin tapaaminen Kuubassa. Kuva: SIR

Uutisia ja ajankohtaista

Paavi Franciscus ja Moskovan patriarkka Kirill tapasivat toisensa

Historian ensimmäinen paavin ja Moskovan patriarkan tapaaminen on totta: Paavi Franciscus ja hänen pyhyytensä Moskovan ja koko Venäjän patriarkka Kirill tapasivat Kuubassa Havannan kansainvälisellä lentokentällä 12. helmikuuta 2016 ja allekirjoittivat tapaamisen päätteeksi yhteisen julistuksen (sivulla 6).

Paavin otti lentokentällä vastaan mm. Kuuban presidentti Raúl Castro. Paavi Franciscus ja patriarkka Kirill keskustelivat ensin parin tunnin ajan yksityisesti; läsnä olivat heidän lisäksi vain tulkit ja lähimmät avustajat (mm. kardinaali Kurt Koch ja metropoliitti Hilarion). He vaihtoivat myös lahjoja: paavi antoi patriarkalle pyhän Kyrilloksen reliikin ja patriarkka paaville Kazanin Jumalanäidin ikonin kopion.

Tapaamisen lopuksi paavi Franciscus ja patriarkka Kirill allekirjoittivat yhteisen julistuksen (teksti italiaksi ja venäjäksi); allekirjoitettuaan he syleilivät toisiaan.

KATT

Vatikaanin tiedotuksen muutoksia

Isä Federico Lombardi jäi helmikuun lopussa eläkkeelle Vatikaanin radion johdosta. Hän ehti työskennellä Vatikaanin radiossa 25 vuoden ajan. Isä Lombardi jatkaa kuitenkin edelleen Pyhän istuimen lehdistötoimiston johtajana ja Vatikaanin tiedottajana.

Vatikaanin radion hallintojohtaja Alberto Gasbarri, joka vastasi myös paavin matkojen koordinoimisesta yli 40 vuoden ajan, jäi myös eläkkeelle. Vatikaanin radion hallintovastaavaksi nimitettiin väliaikaisesti Giacomo Ghisani.

Vatikaanin viestintätoimintoja järjestetään uudelleen. Lähivuosien aikana tiedotukseen liittyviä osastoja (Paavillinen tiedotusvälineiden neuvosto, Pyhän istuimen lehdistötoimisto, internetpalvelut, Vatikaanin radio, Vatikaanin tv, L'Osservatore Romano, valokuvapalvelu, kirjapaino ja kustannusosasto) yhdistetään vähitellen vuonna 2015 perustetun viestintäsihteeristön alaisuuteen.

KATT/VIS

Pyhän Joosefin seurakunnan yhteystiedot

Pyhän Joosefin seurakunta perustetaan Kuopioon 19.3.2016. Seurakunnan perustaminen ja kirkkoherra Francisco Garcia virkaanasettamisen tapahtuvat klo 12 alkavan piispanmessun yhteydessä.

Pyhän Joosefin seurakunnan yhteystiedot (19.3. alkaen):

Pyhän Joosefin seurakunta,
Lönnrotinkatu 24, 70500 Kuopio
Puh. 014-612659, fax 014-612660
email joosef@katolinen.fi

Pankkiyhteys FI86 8000 1801 5788 58
Kirkkoherra Francisco Garcia, gsm 044-3657142
Kappalainen Matthew Azzopardi,
gsm 044-9744608

Joensuun alue:
Kappalainen Krystian Kalinowski,
gsm 044-5090108
Kirkkokatu 5 B 1, 80100 Joensuu

Hiippakunnan kasvu jatkuu

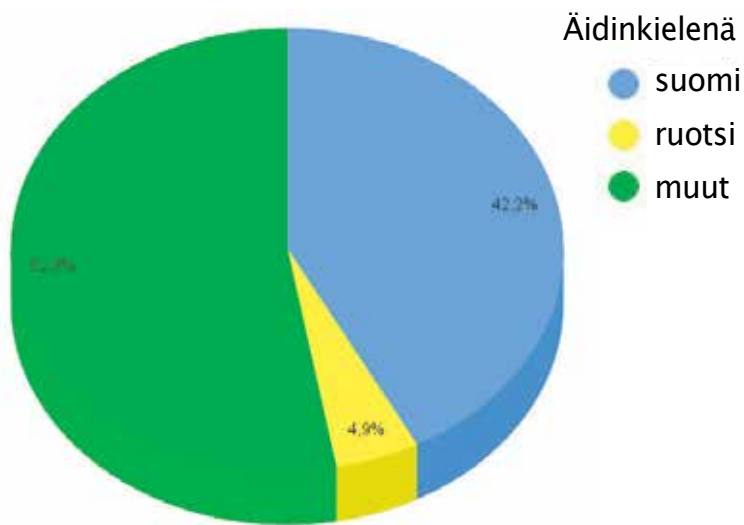
Hiippakunnan jäsenmäärä on viime vuoden lopulta (2015) saatujen tilastojen mukaan jatkanut tasaista kasvuaan. Vuodessa kasvua on tullut n. 2,6 prosenttia ja jäsenmäärä oli vuodenvaihteessa 13 942.

Jäsenmäärän kasvuun ovat vaikuttaneet ennen kaikkea kasteiden suuri määrä (237) ja muutto toisista hiippakunnista (265). Kirkkoonottojen määrä oli 46 henkilöä. Merkittävin jäsenmäärää vähentävä syy on toiseen katoliseen hiippakun-

taan muutto (229). Kirkosta eroamia oli 45, kuolemia 35.

Äidinkielenään suomea puhuu 42 prosenttia hiippakunnan jäsenistä, ruotsia 5 prosenttia ja muita kieliä 53 prosenttia. Osuuksien suuruudessa ei ole tapahtunut merkittävää muutosta.

Ensikommunion sai viime vuonna 166 henkilöä, ja vahvistuksen sakramentti jaettiin 179 henkilölle. Hiippakunnassa solmittiin 45 avioliittoa, joista 13:ssa molemmat puoliset olivat katolilaisia.

Rekisteröityneitä katolilaisia 1989–2016

Uskonnonopetusta sai – näissä luvuissa ei oteta huomioon puutteellisia tietoja kahdesta seurakunnasta – vain noin 54,5 prosenttia uskonnonopetusikäisistä lapsista ja nuorista. 67 % oppilaista sai opetuksen kouluopetuksena.

Jäsenmäärä kasvoi kaikissa seurakunnissa, eniten kuitenkin Turun Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunnassa sekä absoluuttisesti (115) että suhteellisesti (6,0 %).

KATT

Vatikaanissa ilmaista terveydenhoitoa Rooman asunnottomille

Paavi Franciscuksen tahdosta Vatikaanissa on etsitty keinoja antaa monenlaista konkreettista apua Rooman kodittomille. Uutisissa on kerrottu vuoden 2015 aikana esimerkiksi, että Vatikaaniin järjestettiin asunnottomille suihkut ja WC-tilat ja jopa parturimahdollisuus – useita vapaaehtoisia partureita ilmoitautui mukaan toimintaan. Lokakuussa 2015 yhteistyössä jesuiittojen kanssa erään entisen matkatoimiston tila muutettiin kodittomien asuntolaksi miehille. Keskus sai nimen ”Laupeuden lahja” ja siitä vastaavat Rakkauden lähetyssisarret. Vastaavanlaisen kodittomille naisille tarkoitetun asuntolan nimeltä ”Marian

lahja” perustivat Vatikaaniin paavi Johannes Paavali II ja Kalkutan äiti Teresa jo 1980-luvulla.

Viimeisin aloite on ilmaisten lääkäripalvelujen järjestäminen niille, joilla ei ole varaa perusterveydenhoitoon. ”Köyhien klinikka” avattiin 29. helmikuuta 2016 ja se toimii lähellä Pietarinkirkon aukion pylväskäytävää. Toiminnassa on mukana lääkäreitä ja terveydenhoitohenkilökuntaa Vatikaanin lisäksi ”Medicina solidale” -vapaaehtoisjärjestöstä ja Rooman Tor Vergata -yliopistosairaalasta.

KATT/VIS/CNA

Schola Gregoriana Aboensis YouTubessa

Turun gregoriaaninen lauluryhmä SGA on julkaissut kaksi gregoriaanista laulua YouTubessa, Adoro te devote sekä Cognovi Domine. Nämä löytyvät esim. hakusanalla ”SGA Aboensis” YouTuben tai Googlen hakukenttään; tarkat osoitteet ovat https://www.youtube.com/watch?v=aOu3-70_sZM sekä <https://www.youtube.com/watch?v=B5IZMN-UBXs>.

Äänityksen on suurelta osin editoinut ja valmistanut Markku Vähätalo pohjana Turun Martin seurakunnan kanttorin ja gregorianiikan tutkijan Atte Tenkasen äänitys. Äänitys tehtiin tammikuussa Turun Martinkirkossa. SGA:lla on myös tiiviit yhteistyösuhteet Kemiön seurakuntaan, jossa kanttori Vesa Mäkeläinen

johtaa omaa gregoriaanista lauluryhmää. Hän on suureksi avuksi SGA:lle oman asiantuntemuksensa pohjalta, sillä hän on laulanut Schola Sancti Henrici -yhtyeessä toistakymmentä vuotta.

SGA perustettiin vajaat kolme vuotta sitten ja ryhmä esiintyy Turussa varsinkin iltamessussa, mutta kevääksi on suunnitteilla ekumeeninen konsertti yhdessä parin muun lauluryhmän kanssa Turun Hirvensalon ekumeenisessa kappelissa sekä lähempänä kesää lauluvierailu Tukholman tuomiokirkkoon. Loppukesta laulajaveikot lähtevät runsaan viikon kiertueelle Azoreille, josta ryhmän johtaja Daniel Rego on kotoisin.

Robert Paul

Uusi osoitekalenteri on ilmestynyt

Kuopion seurakunnan perustamisesta johtuvien muutosten takia hiippakunnan tämän vuoden osoitekalenteri ilmestyi vasta helmikuussa ja on jaossa kaikissa seurakunnissa. Seurakuntatiedoissa on siten jo ennakoitu tapahtumasta aiheutuvia muutoksia.

Joitakin virheitä julkaistusta kalenterista on löytynyt:

– sivulla 14: hiippakuntaa edustaa Suomen Ekumeenisessa Neuvostossa myös piispa Teemu Sipponen SCJ;

– sivuilla 22 ja 35: isä Krystian Kalinowskin oikea puhelinnumero on 044-5090108;

– sivulla 25: Jeesuksen pyhän sydämen pappien Suomen alueen esimies on isä Peter Gebara SCJ, osoite Ursininkatu 15 a, 20100 Turku ja puhelinnumero 02-2314389;

– sivuilla 18 ja 34: seurakunnan assistentin nimen oikea kirjoitusasu on Amando Dee Di. Pahoittelemme virheitä.

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja: Katolinen kirkko Suomessa
Pankkitili: FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH
Viitenumero: 90010
Lisätietoja: katolinen.fi

Jäsenmaksun maksaminen on vapaaehtoista, mutta koska katolisella kirkolla ei ole oikeutta kerätä jäsenmaksua valtionverotuksen yhteydessä, sen maksaminen, samoin kuin seurakunnan tukeminen ja Fides-lehden vuosikerran maksaminen, on erittäin tarpeellista koko hiippakunnan ja seurakuntien toiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

Membership fee of the Diocese

Receiver: Katolinen kirkko Suomessa
Bank account: FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH
Reference number: 90010
More information: katolinen.fi

The paying of the membership fee is not obligatory, but – as the Catholic Church in Finland has not got the right to collect the so called church tax through the state – paying it as well as supporting the parish and the Diocesan Magazine Fides are very important for sustaining and developing the activities of the parishes and the whole Diocese.

Sunnuntait ja juhlapyhät

13.3. paaston 5. sunnuntai (I)

1L Jes. 43:16-21
Ps. 126:1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. - 3
2L Fil. 3:8-14
Ev. Joh. 8:1-11

Voidaan käyttää myös vuoden A lukukappaleita:
1L Hes. 37:12-14, Ps. 130:1-2, 3-4, 5-6, 7-8. -
7b, 2L Room. 8:8-11, Ev. Joh. 11:1-45 tai
Joh. 11:3-7, 17, 20-27, 33b-45.

19.3. lauantai, PYHÄ JOOSEF, NEITSYT MARIAN PUOLISO, juhlapyhä

1L 2. Sam. 7:4-5a, 12-14a, 16
Ps. 89:2-3, 4-5, 27+29. - 37
2L Room. 4:13, 16-18, 22
Ev. Matt. 1:16, 18-21, 24a tai Ev. Luuk. 2:41-51a

20.3. HERRAN KÄRSIMISEN PALMUSUNNUNTAI (II)

Ennen palmukulkuetta: Ev. Luuk. 19:28-40
Messussa:

1L Jes. 50:4-7
Ps. 22:8-9, 17-18a, 19-20, 23-24. - 2a
2L Fil. 2:6-11
Ev. Luuk. 22:14 - 23:56 tai Ev. Luuk. 23:1-49

Pääsiäisen kolme pyhää päivää:

24.3. torstai, KIIRASTORSTAI, iltamessu
1L 2. Moos. 12:1-8, 11-14
Ps. 116:12-13, 15+16bc, 17-18. - 1. Kor. 10:16
2L 1. Kor. 11:23-26
Ev. Joh. 13:1-15

25.3. PITKÄPERJANTAI, juhllinen juma- lanpalvelus Herran kärsimisen muistoksi

1L Jes. 52:13 - 53:12
Ps. 31:2+6, 12-13, 15-16, 17+25. - Luuk.23:46b
2L Hepr. 4:14-16, 5:7-9
Ev. Joh. 18:1-19:42

Paasto- ja abstinenssipäivä.

26.3. PYHÄN PÄÄSIÄISYÖN VIGILIA

1L 1. Moos. 1:1 - 2:2 tai 1L 1. Moos. 1:1, 26-31a
Ps. 104:1-2a, 5-6, 10+12, 13-14, 24+35c. - 30

tai Ps. 33:4-5, 6-7, 12-13, 20+22. - 5b
2L 1. Moos. 22:1-18 tai 2L 1. Moos. 22:1-2,
9a, 10-13, 15-18
Ps. 16:5+8, 9-10, 11. - 1
3L 2. Moos. 14:15 - 15:1
Ps. 2. Moos. 15:1-2, 3-4, 5-6, 17-18. - 1a
4L Jes. 54:5-14
Ps. 30:2+4, 5-6, 11+12a+13b. - 2a
5L Jes. 55:1-11
Ps. Jes. 12:2-3, 4bcd, 5-6. - 3
6L Bar. 3:9-15, 3:32 - 4:4
Ps. 19:8, 9, 10, 11. - Joh. 6:68
7L Hes. 36:16-17a, 18-28
Ps. 42:3, 5bcd, 43:3, 4. - 42:2 tai Ps. Jes. 12:2-3,
4bcd, 5-6. - 3 tai Ps. 51:12-13, 14-15, 18-19. - 12a
Epistola: Room. 6:3-11
Ps. 118:1-2, 16-17, 22-23
Ev. Luuk. 24:1-12

*Luetaan vähintään kolme VT:n lukukappaleita,
vaikeimmassakin tapauksissa vähintään kaksi.
Lukukappaleita 3L ei saa jättää pois.*

27.3. PÄÄSIÄISSUNNUNTAI

1L Ap.t. 10:34a, 37-43
Ps. 118:1-2, 16-17, 22-23. - 24
2L Kol. 3:1-4 tai 1. Kor. 5:6b-8
Ev. Joh. 20:1-9 tai pääsiäisvigilian evankeliumi
(Luuk. 24:1-12) tai iltamessussa Luuk.
24:13-35

3.4. pääsiäisen 2. sunnuntai eli JUMALAN LAUPEUDEN SUNNUNTAI (II)

1L Ap.t. 5:12-16
Ps. 118:2-4, 22-24, 25-27a. - 1
2L Ilm. 1:9-11a, 12-13, 17-19
Ev. Joh. 20:19-31

4.4. maanantai, HERRAN SYNTYMÄN ILMOITTAMINEN, juhlapyhä

(siirretty 25.3.)
1L Jes. 7:10-14, 8:10b
Ps. 40:7-8a, 8b-9, 10, 11. - 8a+9a
2L Hepr. 10:4-10
Ev. Luuk. 1:26-38

Piispan kalenteri

12.3.	Suomen Caritaksen hallituksen kokous
13.3.	Messu karmeliittaluostarissa
14.-16.3.	Pappienneuvoston kokous
16.3.	Kansallinen rukousaamiainen
17.3.	Talousneuvosto
19.3.	Pyhän Joosefin seurakunnan perustaminen ja kirkkoherran virkaanasettaminen Kuopiossa
20.3.	Päämessu katedraalissa
22.3.	Krismamessu katedraalissa
24.3.	Ekumeeninen laudes ja jalkojenpesu Studium Catholicumissa 8:30. Kiirastorstain iltamessu katedraalissa.
26.3.	Pääsiäisyön vigilia ja messu katedraalissa
27.3.	Pääsiäissunnuntain messu Pyhän Marian kirkossa
28.3.	Päämessu katedraalissa
31.3.	Piispanneuvosto
4.-8.4.	Pohjoismaiden piispainkokous Kloster Neuburgissa Itävallassa
10.4.	Aikuisten kirkkoonottaminen Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin kirkossa

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Maaliskuun 2016 rukouksen apostolaatin palsta

Toisinaan kuulee sanottavan: "Tämän kärsimyksen Jumala on antanut minulle, tämä on minun ristini." Tässä kuussa me rukoilemme vaikeuksissa olevien perheiden puolesta. Emme voi sanoa, että kaikki perheemme ongelmat ovat Jumalan tahto. Suurin osa ongelmista tulee, koska me unohtamme, että rakkaus ei voi olla tyhmää ja naiivia.

Ehkä nyt automaattisesti oma lapsuusaikamme ja sen ajan oma perhe palaa mieleemme. Toisinaan muistomme lapsuudesta ja nuoruudesta ovat onnellisia ja muistamme, kuinka perhe oli silloin meille tärkeä. Mutta joskus muistomme ovat kipeitä ja surullisia. Perheen ja kodin pitäisi olla pieni pala taivasta maan päällä. Valitettavasti se on joskus paikka, jossa ihmiset vahingoittavat toisiaan.

Vanhemmat voivat toisinaan unohtaa ne lupaukset, jotka he tekivät lapsensa kastepäivänä. Kasteessa pappi kysyy: "Te olette pyytäneet tälle lapselle kastetta. Tämä velvoittaa teitä kasvattamaan hänet kristilliseen uskoon, niin että hän noudattaa Jumalan käskyjä ja rakastaa Jumalaa ja lähimmäisiään, niin kuin Kristus on meitä opettanut. Oletteko tietoiset tästä tehtävästänne?" Ja vanhemmat vastaavat: "Olemme."

Toinen ongelma on, että lapset eivät aina kuuntele vanhempiaan eivätkä halua tunnustaa heidän viisauttaan. Joskus meidän täytyy perheessämme etsiä toisiamme ja olemme huolissamme. Jeesus osoittaa meille, että paras paikka perheen yhdistymiselle on Isämme luona. Jos et ymmärrä, mitä se tarkoittaa, ole kärsivällinen ja kätke sydämeesi kaikki, mitä tapahtuu. Aikanaan Pyhä Henki auttaa sinua tekemään oikein, vaikka se ei olisiakaan helppoa.

Me rukoilemme myös syrjittyjen ja vainottujen kristittyjen puolesta. Se muistuttaa meitä siitä, että olemme kuin yksi iso perhe. Kun olemme yhtä perhettä, haluamme huolehtia kaikista, ennen muuta kaikkein onnettomimmista.

Perheen kuningatar, rukoile puolestamme.

isä Stanisław Zawilowicz SCJ

Rukoilkaamme...

Maaliskuu

- Että vaikeuksissa olevat perheet saisivat tarvitsemaansa apua ja että heidän lapsensa saisivat kasvaa terveessä ja rauhallisessa ympäristössä.
- Että uskonsa takia syrjityt ja vainotut kristityt pysyisivät vahvoina ja uskollisina evankeliumille koko kirkon jatkuvien esirukousten tukemina.

Mars

- Att de familjer som lider av olika sorters problem får den hjälp de behöver, och att deras barn får växa upp i en sund och fredlig miljö.
- Att de kristna, som på grund av sin tro diskrimineras och förföljs, får styrka av hela kyrkans ständiga bön att bevara sin trohet mot evangelierna.

Huhtikuu

- Että pienviljelijät saisivat oikeudenmukaisen korvauksen tärkeästä työstään.
- Että Afrikan kristityt voisivat todistaa rakkaudestaan ja uskostaan Jeesukseen Kristukseen kaikista poliittisista ja uskonnollisista riidoista huolimatta.

April

- Att de jordbrukare som har små jordbruk får en rättvis ersättning för sitt viktiga arbete.
- Att de kristna i Afrika kan vittna om sin kärlek till Kristus och om sin tro på honom, trots alla politiska och religiösa konflikter.

Paavi Franciscuksen ja Moskovan ja koko Venäjän patriarkan Kirillin YHTEINEN JULISTUS

"Tulkoon teidän kaikkien osaksi Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys" (2. Kor. 13:13)

1. Isän Jumalan tahdosta, jolta kaikki lahjat tulevat, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Pyhän Hengen, lohduttajan, avulla me, paavi Franciscus ja Kirill, Moskovan ja koko Venäjän patriarka, olemme tänään tavanneet Havannassa. Kiitämme Jumalaa, kunnioitettua Kolminaisuutta tästä historian ensimmäisestä kohtaamisesta.

Iloiten olemme löytäneet toisemme veljinä kristillisessä uskossa, jotka kohtaavat puhakseen "kasvotusten" (2. Joh. 12), sydäimestä sydämeen, ja keskustellakseen kirkkojen vastavuoroisista suhteista, uskoviemme tärkeistä ongelmista ja ihmiskunnan kehityksen näköaloista.

2. Veljellinen kohtaamisemme tapahtui Kuubassa, pohjoisen ja etelän, idän ja lännen risteyksessä. Tältä saarelta, joka on uuden maailman toivon ja 20. vuosisadan dramaattisten tapahtumien symboli, suuntaamme sanamme kaikille Latinalaisen Amerikan ja muiden maanosien kansoille. Iloitsemme siitä, että kristinusko voimallisesti kasvaa täällä. Latinalaisen Amerikan vahvat uskonnolliset voimavarat, sen vuosisatainen kristillinen traditio, joka toteutuu miljoonien ihmisten henkilökohtaisessa kokemuksessa, ovat tae tämän seudun suuresta tulevaisuudesta.

3. Kohdatessamme toisemme kaukana "vanhan maailman" kiistoista tunnemme erityisen voimakkaasti katolilaisten ja ortodoksien yhteistyön tarpeen; heidät on kutsuttu sävyisästi ja kunnioitavasti antamaan vastaus maailmalle, joka kysyy, mihin toivomme perustuu (vrt. 1. Piet. 3:15).

4. Kiitämme Jumalaa lahjoista, joita hänen ainoan Poikansa tulo maailmaan on tuonut. Jaamme yhteisen hengellisen tradition kristinuskon ensimmäisen vuosituhannen ajalta. Tuon tradition todistajia ovat pyhin Jumalanäiti Neitsyt Maria, ja pyhät joita kunnioitamme. Heidän joukossaan on lukemattomia marttyyreja, jotka ovat todistaneet uskollisuudestaan Kristukselle ja siten tulleet "kristittyjen siemeniksi".

5. Huolimatta tästä ensimmäisen kymmenen vuosisadan yhteisestä traditiosta katolilaisilta ja ortodokseilta on lähes tuhat vuotta ajan puuttanut eukaristinen yhteys. Meitä jakavat haavat, joita kaukaisen tai lähimenneisyyden konfliktit ovat aiheuttaneet, erot, jotka olemme esi-isiltämme perineet, jotka koskevat sitä, kuinka ymmärrämme ja ilmaisemme uskoamme Jumalaan, joka on yksi kolmessa persoonassa – Isä, Poika ja Pyhä Henki. Valitamme ykseyden menetystä, joka on seurausta inhimillisestä heikkoudesta ja synnistä ja joka tapahtui huolimatta Kristuksen, Pelastajan papillisesta rukouksesta: "Minä rukoilen, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa" (Joh. 17:21).

Kuvat SIR

6. Tietoisina lukuisten esteiden pysyvyydestä toivomme, että tapaamisemme voisi osaltaan vaikuttaa tuon Jumalan tahdottoman ykseyden palauttamiseen, ykseyden jonka puolesta Kristus rukoi. Voikoon tapaamisemme innoittaa koko maailman kristittyjä rukoilemaan uudella innolla Herraa kaikkien hänen opetuslastensa ykseyden puolesta. Maailmassa, joka ei odota meiltä pelkkiä sanoja vaan konkreettisia eleitä, olkoon tämä kohtaaminen toivon merkki kaikille hyvän tahdon ihmisille!

7. Päätäväisyysdässämme tehdä kaiken sen, mikä on välttämätöntä perimiemme historiallisten erojen voittamiseksi, tahdomme yhdistää ponnistuksemme todistaaksemme Kristuksen evankeliumista ja kirkon ensimmäisen vuosituhannen yhteisestä perinnöstä ja vastata yhdessä nykymaailman haasteisiin. Ortodoksien ja katolilaisten on opittava antamaan yksimielinen todistus totuudesta ympäriristössä, jossa se on mahdollista ja välttämätöntä. Ihmiskunta on aikakauden muutosvaiheessa. Kristitty omatuntomme ja pastoraalinen vastuamme ei anna meidän pysyä toimeettomina haasteiden edessä, jotka vaativat yhteistä vastausta.

8. Käännämme katseemme ensi sijassa niihin maailman alueisiin, jossa kristityt ovat vainon uhreja. Monissa Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan maissa veljemme ja sise-

remme Kristuksessa joutuvat tapetuiksi perheittäin, kylittäin ja kaupungeittain. Heidän kirkkojaan tuhoataan ja ryöstetään barbaarisesti, heidän pyhiä esineitään häväistään ja monumenttejaan tuhoataan. Syyriassa, Irakissa ja muissa Lähi-idän maissa toteamme surukumme valtaisan kristittyjen paon maasta, josta uskomme leviäminen alkoi ja jossa he ovat apostolien ajoista saakka asuneet yhdessä muiden uskonnollisten yhteisöjen kanssa.

9. Pyydämme kansainvälistä yhteisöä toimimaan kiireesti, jotta enempi kristittyjen karkottaminen Lähi-idästä estetään. Korottaessamme äänemme vainottujen kristittyjen puolustamiseksi haluamme ilmaista myötätuntomme muiden uskonnollisten traditioiden uskovien kärsimysten johdosta; hekin ovat joutuneet sisällissodan, kaaoksen ja väkivaltaisen terrorin uhreiksi.

10. Syyriassa ja Irakissa väkivalta on jo aiheuttanut tuhansia uhreja, jättänyt miljoonia ihmisiä kodittomiksi ja vaille toimeentuloa. Kehotamme kansainvälistä yhteisöä liittymään yhteen väkivallan ja terrorismin lopettamiseksi ja samalla auttamaan vuoropuhelun kautta yhteiskuntarauhan pikaista palauttamista. On tärkeää taata laajamittainen humanitäärinen apu kärsineille kansoille ja lukemattomille pakolaisille naapurimaissa.

Pyydämme kaikkia niitä, jotka voivat vaikuttaa siepattujen ihmisten kohtaloon, joiden joukossa ovat huhtikuussa 2013 siepatut

Aleppon metropoliitat Paul ja Yohanna Ibrahim, tekemään kaiken mahdollisen heidän vapauttamisekseen pian.

11. Kohotamme rukouksemme Kristukselle, maailman pelastajalle, rauhan palauttamiseksi Lähi-itään "vanhurskauden hedelmänä" (Jes. 32:17), jotta eri kansojen, kirkkojen ja uskontojen veljellinen yhteiselo vahvistuisi, pakolaiset voisivat palata kotiinsa, haavoittuneet parantuisivat ja viattomina tapetut saisivat levon sielulleen. Vetoamme palavasti kaikkiin konfliktien mahdollisiin osapuoliin, jotta he osoittaisivat hyvää tahtoa ja istuisivat neuvottelupöytänsä. Samaan aikaan kansainvälisen yhteisön on välttämätöntä tehdä kaikkensa terrorismin lopettamiseksi yhteisin, yhdistetyin ja koordinoituihin toimenpitein. Vetoamme kaikkiin terrorisminvastaiseen taisteluun osallistuviin maihin, jotta ne toimisivat vastuullisesti ja harkiten. Kehotamme kaikkia kristittyjä ja kaikkia Jumalaa uskovia rukoilemaan palavasti kaitselmasta, maailman Luoja, jotta hän suojelisi luomakuntaansa tuholta eikä sallisi uutta maailmansotaa. Jotta rauha olisi kestävä ja vakaa tarvitaan erityisiä ponnistuksia meitä yhdistävien yhteisten arvojen löytämiseksi uudelleen, arvojen jotka perustuvat Herramme Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin.

12. Kumarramme päämme niiden marttyyrikuoleman edessä, jotka oman henkensä hinnalla todistavat evankeliumin

Piispan paimenkirje paastonajalle 2016

Luettavaksi paaston neljäntenä sunnuntaina 6.3.2016

Rakkaat hiippakuntalaiset,

Luukkaan evankeliumin 15. luvussa Jeesus kertoo kolme vertausta. Niiden aiheena on kulloinkin kadonneen löytäminen ja löytäjän ilo.

Ensimmäisessä vertauksessa on kyse lampaasta, joka on eksynyt laumasta. Paimen lähtee etsimään sitä ja löytäessään lampaan hän nostaa sen iloiten hartioilleen ja vie takaisin laumaan. Paimen on kuva Jumalasta, joka iloitsee kadonneesta ja jälleen löytäneestä lampaastaan, Jumalasta kauaksi loitonneesta ihmisestä.

Toisessa vertauksessa nainen on kadottanut yhden kymmenestä kallisarvoisesta hopearahastaan ja alkaa etsiskellä sitä. Tässä on kuva Jumalasta kansannaisena, joka konttaa lattialla tutkien asuntonsa nurkkia. Mikä vai va ja nöyryys liittyykään Jumalalle kallisarvoisen ihmisen etsintään maailman toreilta ja turuilta! Ilo löytymisestä tässäkin on suuri, koska nainen järjestää sen johdosta jopa juhlan. Näin suuresti Jumalakin iloitsee ihmisestä.

Kolmas vertaus on tänä sunnuntaina kuultu kertomus kadonneesta tuhlaajapojasta ja laupiaasta isästä. Tätä vertausta monet pitävät pienoisevankeliumina, kuin ilosanoman kiteytyksenä. Siinä on kyse ilosta, Isän ilosta kadonneen poikansa löytymisestä. Isä iloitsee ihmisestä, hän iloitsee meistä.

Kertomus alkaa perinnön jakamisesta. Nuoremman pojan varsinainen synty on se, että hän haluaa perinnön itsekäästi ennen isänsä kuolemaa. Ja poika lähtee rahoineen matkaan. On huomattavaa, että isä laajasydämyksessään suostuu perinnönjakoon. Hän ei myöskään tahdo estää poikaa lähtemästä eikä pakota jäämään. Isän, Jumalan edessä ihmisellä on vapaus. Ja poika käyttääkin vapauttaan mielin määrin hyväkseen, tuhlaa perintönsä ja elää huonoa elämää. Me tunnemme kertomuksen kulun: josain vaiheessa rahat loppuvat ja pojan tilanne muuttuu nälänhädän johdosta radikaalisti huonommaksi. Sikopaimenen työ kuvaa sitä moraalista ja aineellista kurjuutta, johon hän ajautuu. Tässä alennuksen tilassa nälän kasvaessa myös syyllisyyden tunto kasvaa ja syntyy ajatus palaamisesta isän taloon, jossa kaikki on hyvin. Hän tiedostaa, että hän ei voi enää vaieta syyllisyydestään, vaan hänen on tunnustettava isälleen: "Olen tehnyt syntiä taivasta ja sinua vastaan." Syntiin liittyy aina nämä kaksi ulottuvuutta: suhteen rikkoutuminen sekä

Kuva Magnus Löfving

Jumalaan että kanssaihmissiin. Synnintekijän katumukseen kuuluu, ettei hän voi esittää vaatimuksia Jumalalle. Siksi poika aikoo nöyrästi sanoa isälleen: "Tee minut yhdeksi palkkalaisistasi." Pojan paluun ulkonainen syy isän luo on kuitenkin nälkä. Se ei ole kovinkaan ylevä motiivi. Mutta näinhän meidän ihmisten usein käy: ulkonaiset olosuhteet ja tunteukset herättävät kaipauksen hyvään, levollisuuteen, rauhaan ja iloon. Pyhän Augustinuksen sanoin vasta Jumalan luona sydämemme saa levon. Poika sanoo: "Minä lähden isäni luo."

Tämän jälkeen seuraa kertomuksen huippukohta. "Kun poika vielä oli kaukana isä näki hänet ja heltyi." Eräs teologi on kääntänyt sanan "heltyi" ilmaisulla "hänen tunteensa tulvahtivat hänessä". Spontaanisti isä juoksee poikaansa kohti. Näin ei kukaan itämainen patriarkka olisi käyttäytynyt. He olisivat jääneet istumaan valtaistuimelleen ja ehkä suvainneet tulijan saapua eteensä. Tämä isä ei kuitenkaan välitä sellaisista käyttäytymistavoista eikä muiden ajatuksista.

Isälle on tärkeää osoittaa myötätuntonsa, laupeutensa ja ilonsa. Isä iloitsee paitsi pojastaan myös laupeudesta.

Ymmärrämme hyvin, ettei poika odottanut näin lämmintä ja iloista vastaanottoa. Varmaan hän oli käynyt läpi kaikki isän mahdolliset reaktiot aina torjumisesta moitteisiin ja rangaistuksiin. Sen sijaan isä antaakin pukea poikansa juhlaavaatteisiin ja järjestää ilojuhlan pojalleen. Hän sanoo: "Minun poikani oli kuollut, mutta heräsi eloon. Hän oli kadoksissa, mutta nyt hän on löytynyt."

Isä oli koko pojan poissaolon aikana rakastanut häntä uskollisesti. Nyt tuo uskollinen rakkaus saa armahtavassa anteeksiannossa täytytyksensä.

Vertauksen lopussa kuvaan astuu isän vanhempi poika, joka on närkästynyt tuhlaajapojalle järjestetystä juhlasta. Hän ei pysty iloitsemaan veljensä paluusta. Päinvastoin hän kantaa kaunaa veljeään kohtaan ja sanoo katkerana isälleen, ettei häntä uskollisesta palvelustaan huolimatta ole koskaan huomioitu tällä tavalla.

Evankeliumeissa samantapainen asenne toistuu yhä uudelleen. Jeesus ottaa vastaan synnintekijät, syö ja juo heidän kanssaan ja antaa heille synnit anteeksi. Aina se herättää ihmetystä ja vastustusta. Monien lakiuskollisten on vaikeaa ymmärtää sitä ja hyväksyä se. Jeesus näyttää kaikille laupiaan Isän, Jumalan, kasvot. Jumalan rakkaus ja laupeus vain ovat rajattomia. Tämä on Jeesuksen sanoma. Jumalan pelastustahto koskee kaikkia.

Paavi Franciscuksen laupeuden riemuvuoden motto on: "Armahtavia kuten Isä."

Kun ajattelemme Jeesuksen tuhlaajapoiavertauksen kolme henkilöä, me voimme löytää niistä jokaisesta itsemme. Me saatamme olla vanhemman pojan kaltaisia, joka ei voi käsittää, että joku niin sanottu hulltio ansaitsisi minäkäänlaista arvostusta tai rakkautta. Monta kertaa meissäkin puhuu tuomitsija ja arvostelija.

Mutta voimme samaistua myös tuhlaajapoiikaan. Emmehän mekään ole niin nuhteettomia, ettemme tarvitsisi laupeutta ja anteeksiantoa. Pikemminkin tunnemme, että emme tule ollenkaan toimeen ilman hyvän Isän apua ja armahtavaisuutta. Kuinka hyvä onkaan, kun Jumala ikään kuin syleilee meitä erityisesti parannuksen sakramentissa ja antaa anteeksi syntimme, vapauttaa meidät ja antaa uuden alun mahdollisuuden.

Meillä kaikilla pitäisi olla tämä kokemus, jotta voisimme tulla Isän kaltaiseksi hänen laupeudessaan. Niin kuin Isä antaa anteeksi laupeudessaan, niin meidänkin tulisi antaa anteeksi.

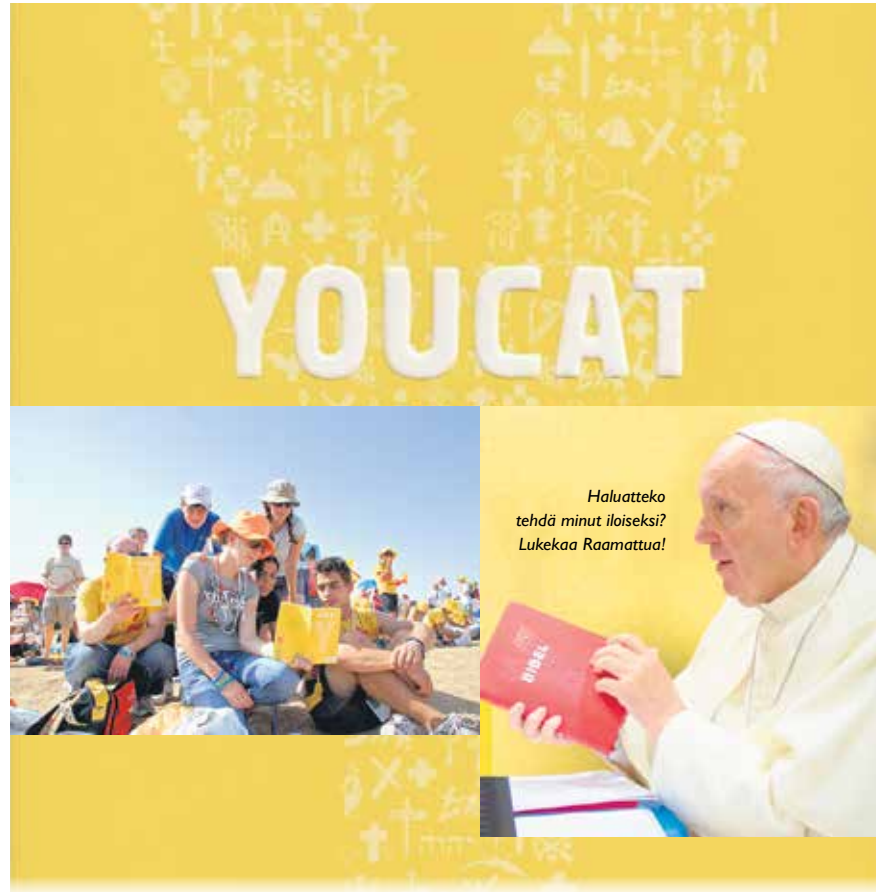
Jumalan laupeus, joka on esikuvamme, ei tietenkään liity vain anteeksiantamiseen, vaan kaikkeen lähimmäisestämme huolehtimiseen. Jokainen voi löytää siinä oman tapansa ja tiensä. Paastonaike tarjoaa meille hiippakunnassamme yhden yhteisen hyvän mahdollisuuden ottaa vastuuta hädässä olevista ihmisistä. Paastouhri kerätään taas Caritas-yhdistyksen kautta, tällä kertaa Afrikan kuivuudessa eläville puutteenalaisille. Auttakoon meitä itse taivaallinen Isä ottamaan vastaan hänen laupeutensa, vuodattakoon hän rakkautensa meidän sydämiimme, niin että tulisimme sydämeiltämme hänen sydämensä kaltaisiksi. Amen.

+ Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

Nuorille

Tänä vuonna KATT pyrkii julkaisemaan suomeksi maailmalla ensin saksaksi (2011) ilmestyneen, sittemmin useille kielille käännetyn "Youcat"-nuorten katekismuksen. Paavi Benedictus XVI tuki projektia, jonka toteutuksessa nuoret olivat mukana monin tavoin, ja kirjoitti kirjan esipuheen. Youcat esittää katolisen kirkon katekismuksen sisällön nuorten kielellä kysymyksiin ja vastauksiin ja sisältää lisäksi runsaasti lainauksia Raamatusta, pyhiltä ja muita kirjoittajilta, kuvia, selityksiä ja piirroksia.

Suomenkielistä Youcatia odotellessa muutama sana uudesta Youcat-hankkeesta, jonka esipuheen on puolestaan kirjoittanut paavi Franciscus. Youcat-säätiö ja Katholisches Bibelwerk (Stuttgart) ovat yhteistyössä julkaisseet saksankielisen nuorten Raamatun (2015), joka muistuttaa ulkoasultaan ja periaatteiltaan Youcat-katekismusta. "Youbibel" sisältää ohjeita Raamatun lukemiseen, valikoituja lukuja Raamatun kirjoista niin, että mukana on keskeisintä sisältöä Raamatusta (ei siis kuitenkaan koko Raamattua), johdantoja, selityksiä ja kuvia. Nuoret ovat

Youcat ja "Youbibel"

olleet mukana toteutuksessa.

Paavi Franciscus toteaa tässä esipuheessa: "Rakkaat nuoret ystävät, jos näkisitte minun Raamattuni, ehkä se ei tekisi suurta vaikutusta. Tuoko on paavin Raamattu, noin vanha ja kulunut kirja? Jos lahjoittaisitte minulle uuden, vaikka 1000 dollarin arvoisenkin, en sitä haluaisi. Rakastan vanhaa Raamattuani, joka on ollut minulla puolet elämästäni. Se on nähnyt iloni ja kyyneleni. Se on kallein aarteeni. Elän siitä. Mikään maailmassa ei saa minua luopumaan siitä..."

"... Haluan sanoa teille, kuinka luen vanhaa Raamattuani. Usein otan sen, luen hiukan ja laitan sen syrjään ja annan Herran katsella minua. En minä katso Herraa, hän katsoo minua, koska hän on läsnä. Annan hänen katsoa minua ja tunnen sisimmässäni asiat, jotka Herra sanoo minulle. Joskus hän ei kuitenkaan puhu, enkä tunne mitään, vain tyhjyyttä, tyhjyyttä ja tyhjyyttä. Mutta olen kärsivällinen ja odotan, luen ja rukoulen... Haluatteko tehdä minut iloiseksi? Lukekaa Raamattua!"

Kymmenen Raamatunlukusääntöä (youbibel s. 8-9) sopivat kaikille.

Lue Raamattua...

1) ja rukoile.

Raamattu on pyhä kirja. Siksi on hyvä ennen lukemista pyytää Jumalalta Pyhää Henkeä ja luettuasi kiittää Jumalaa. Kuinka voit rukoilla? Aloita tällä lyhyellä rukouksella: "Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, se on valo minun matkallani" (Ps. 119:105).

2) ja anna sen yllättää.

Raamattu on täynnä yllätyksiä oleva kirja. Vaikka oletkin kuullut monet kertomuksista jo aiemmin, anna niille toinen mahdollisuus, niin myös itsellesi!

Raamattu näyttää sinulle Jumalan laajuuden ja suuruuden, joka ylittää kaiken.

3) ja iloitse.

Raamattu on suuri rakkaustarina, jolla on onnellinen loppu: kuolemalla ei ole mitään mahdollisuuksia. Elämä voittaa. Tämän ilosanoman löydät yhä uudelleen kaikista Raamatun teksteistä. Etsi sitä, ja löydettyäsi iloitse.

4) ja tee niin säännöllisesti.

Raamattu on kirja elämäsi varten. Jos luet sitä päivittäin, vaikka vain yhden jakeen tai lyhyen katkelman, sinulle valkenee, kuinka hyvää tämä kirja sinulle tekee. Niin kuin urheilussa ja musiikissa: vain jatkuva harjoittelu auttaa edistymään, ja jonkin verran treenattuaan siitä nauttii.

5) ja älä lue liikaa.

Raamattu on valtava aarre, ja se on annettu sinulle lahjaksi. Sinun ei tarvitse avata kaikkea heti. Lue vain sen verran kuin pystyt hyvin omaksumaan. Jos jokin puhuttelee sinua erityisesti, kirjoita se muistiin ja opettele ulkoa.

6) ja anna itsellesi aikaa.

Raamattu on hyvin vanha kirja, joka on ikuisesti tuore ja uusi. Se ei halua tulla kahlatuksi läpi yhdellä kertaa. On hyvä pitää taukoja. Sillä tavalla voit mietiskellä ja huomata, mitä Jumala haluaa sinulle sanoa. Ja kun olet kerran lakenut Raamatun läpi, aloita vain yksinkertaisesti taas alusta. Löydät siitä taas uusia puolia.

7) ja ole kärsivällinen.

Raamattu on syvää viisautta täynnä oleva kirja, mutta välillä se vaikuttaa myös arvoitukselliselta ja oudolta. Kaikkea et aina ymmärrä ensimmäisellä yrityksel-

lä. Paljon on ymmärrettävissä vain aikakaudesta tai historiallisesta tilanteesta käsin. Ole kärsivällinen itsesi ja Raamatun kanssa. Jos jokin ei valkene sinulle, katso asiayhteyttä tai toisia kohtia, joissa puhutaan samasta aiheesta. Raamattusi antaa sinulle paljon apuneuvoja.

8) ja lue sitä toisten kanssa.

Voit jakaa toisten kanssa sen, mitä Raamattu sanoo sinulle. Ja se, mitä toiset ovat löytäneet Raamatusta, voi auttaa sinua ymmärtämään sitä paremmin. Kun puhut toisten kanssa Raamatusta, pidä huolta siitä, että Jumalan sana pysyy keskipisteenä eikä sitä väitellä kuoliaaksi. Raamattu ei koskaan ole ase toisia vastaan, vaan silta rauhanrakentajille.

9) ja avaa sydämesi.

Raamattu on sydämen asia. Joka lukee Raamattua, ei voi tyytyä pelkkään lukemiseen. Jumala avaa sydämesi. Hänen sanansa kirjoitetaan elämäsi ja voit vietää sitä jumalanpalveluksessa. Sinut on kutsuttu lukemaan Raamattua avoimin sydämin.

10) ja lähde liikkeelle.

Raamattu on kompassi elämäsi varten. Se näyttää sinulle minne mennä. Elämäsi tien sinä kuljet itse, mutta et kulje yksin. Ajattele opetuslapsia Emmauksen tiellä (Luuk. 24:13-35). Ensin he eivät suruisaan tunnistanee Jeesusta, joka kulki heidän kanssaan. Mutta sitten he kysyivät: "Eikö sydämemme hehkunut innoista, kun hän kulkiessamme puhui meille ja opetti meitä ymmärtämään kirjoituksesi?" (Luuk. 24:32).

Katri Tenhunen

English-language Catechism for Adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the **Studium Catholicum, Ritari-
katu 3 b A 4, Helsinki**. The study group is open to all those who are interested.

The next English Catechism will be on

- Monday March 21st at 18.30

Contact person: **Diana Kaley**, 040-7235703, diana.kaley@studium.fi. Moderator of the group: fr. **Antoine Lévy, OP**.

URKUMUSIIKIN JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

HENRI HERSTA
(Helsinki)

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa torstaina 7. huhtikuuta 2016 klo 18.00.

TRIDENTIINISIÄ MESSUJA

Pyhän Henrikin katedraalissa

Sunnuntaina 3.4.2016 klo 13.00
(isä Anders Hamberg)

Gregorius-yhdistyksen järjestämiä tridentiinisiä messuja vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa normaalisti aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 13.00.

A Tridentine Mass is celebrated again on April 3rd in Saint Henry's Cathedral at 13.00. These Masses are celebrated in the Cathedral normally every first Sunday of a month at 13.00.

SOCIETAS SANCTI GREGORII MAGNI
gregoriusyhdistys.wordpress.com

Artikkeleita

Jumalalle vihitty elämä: vuoden päätössymposium Roomassa 28.1-2.2.2016

Sääntökuntien ja apostolisen yhteiselämän kongregaatio, jonka prefekti on kardinaali João Braz de Aviz ja sihteeri arkkipiispa José Rodriguez Carballo, kutsui Vatikaaniin Jumalalle vihityn elämän vuoden päätteeksi edustajia kaikista vihityn elämän muodoista rukoilemaan ja kuuntelemaan toisiaan. Kokoontuminen järjestettiin 28.1-2.2.2016. Ensimmäisen kerran katolisen kirkon historiassa oli kutsuttu koolle suljetuissa luostareissa klausuurissa eläviä nunnia ja munkkeja, vihittyjen neitsyiden säädyn jäseniä, apostolisten aktiivisten yhteisöjen jäseniä, sekulaari-instituuttien ja uusien vihityn elämän muotojen edustajia kaikkialta maailmasta. Meitä oli noin 5000 naista ja miestä kaikista maanosista ja 137 eri maasta. Kokous oli historiallinen. Meitä oli kaksi vihittyjen neitsyiden säädyn jäsentä, mutta meillä oli vahva tunne siitä, että edustimme Suomea ja vihittyä elämää paikalliskirkossamme.

Kontemplatiivista elämää edustanut nunna korosti, että heidän elämänmuotonsa on täysin pyyteetön, tehoton ja tarpeeton; se on olemassa kokonaan ja ainoastaan Jumalan kunniaksi, mikä itsessään on puhuttelevaa yhteiskunnissa, joissa tehokkuus, tuottavuus, kilpailukyky ja hyödyllisyys ovat keskeisiä arvoja.

Apostolisia sääntökuntia edusti erään suuren federaation jäsen, joka kertoi, että monissa maissa valtiot ovat ottaneet vastuuta niistä tehtävistä, joita ennen sääntökunnat hoitivat; sairaita, kouluja, orpoja, lapsia ja vanhuksia hoitavat Euroopassa ja hyvinvointimaissa valtiot. On kuitenkin paljon paikkoja, joissa vain sääntökuntalaiset auttavat köyhiä, prostituution ja orjuuden uhreja, katulapsia ja rikollisuuden uhreja.

Sekulaari-instituuttien edustaja korosti, että tavallinen elämä ja sitoutuminen työhön yhteiskunnassa on evankeliumin julistamisen ydin. Vihittyjen neitsyiden säädyn edustaja kertoi, että koko sääty kasvaa eri puolilla maailmaa. Tässä yhteydessä arkkipiis-

Mistä tietää onko minulla kutsumus vihittyyn elämään?

Jokainen nuori ihminen pohtii josain vaiheessa, mitä hän tekisi elämästään. Kutsumus ei ole kuitenkaan mikään urasuunnitelma, ei mikään "life-plan calendar" tai oma keksintö. Jumala kutsuu, ja hän kutsuu, kenet hän haluaa (Mark. 3:13, Joh. 15:16). Itse asiassa Jumala kutsuu usein, mutta vain harvat kuulevat tai kuuntelevat. Mistä tietää, että Jumala kutsuu? On monta tapaa tietää.

Aina on kuitenkin ja ensin Kristuksen rakkauden kohtaaminen henkilökohtaisena kokemuksena (esim. Mark. 10:21). Lähtökohtana on kokemus rakastetuksi tulemisesta ja Kristuksen rakkauden kohteena olemisesta. Silloin herää myös toive, että voisi vastata tähän rakkauteen. Joskus Jumala antaa voimakkaan kokemuksen esimerkiksi nuorten leirin aikana, rukouksen tai messun aikana: "Tule ja seuraa minua." Joskus tämä tunne voi syntyä Raamatua tai jonkun pyhimyksen elämäkertaa lukiessa tai tavattaessa Jumalalle vihityn ihmisen. Joskus on vain aavistus, että voisi seurata Jeesusta vihityssä elämässä, muttei mitään kovin voimakasta.

Tämän jälkeen alkaa niin sanottu "kutsumuksen erottamisen prosessi", jonka aikana nuori pohtii yhdessä jonkun hengellisen oppaan kanssa, mikä on Jumalan tahto. Jumalan tahto on loppujen lopuksi se elämäntapa, joka tekee minut onnelliseksi ja jossa kasvan siksi ihmiseksi, joksi Jumala on tarkoittanut minua kasvavan. Prosessi voi olla selkeä ja nopea, mutta se voi olla myös vaivalloinen ja pitkä.

Nuori ihminen, jos sinulla on tällaisia kysymyksiä sydämessäsi, kerro niistä papille tai sisarille. He auttavat sinua miettimään, millä tavalla Jumala haluaa tehdä sinut onnelliseksi.

Jumalalle vihitty elämä – Vuoden päätössymposium Roomassa

Torstaina 28.1.2016 aloitimme yhteisellä rukouksella Pietarinkirkossa. Jonotetuamme useita tunteja pääsyä kirkkoon saimme kulkea pyhän oven kautta. Kun vihdoinkin pääsin ovelle, painoin otsaani kylmään pronssioveen ja rukoilin koko sydämestäni laupeuden Herraa piispani, hiippakuntani, seurakuntiemme, kaikkien sisarten ja veljien puolesta, seurakuntalaisten, lähellä olevien ja kaukana olevien puolesta, sukulaisten, työtoverien ja potilaiden puolesta. Tunsin, miten ihmisvirta kulki ohitseni enkä uskaltanut jäädä liian kauaksi aikaa seisomaan, kun kaikki yrittivät sisään ajoittain toisiaan tönien. Jostakin syystä minut valittiin lukemaan ranskaksi yksi liturgian teksteistä. Se oli kovin jännittävä hetki, mutta keskityin niin paljon sisältöön, etten muista muuta.

Perjantaina 29.1.2016 oli yhteinen päivä kaikille osallistujille Vatikaanin Paavali VI -auditoriumissa, johon mahtuu helposti 5000 ihmistä. Jonottaminen turvatarkastukseen oli melkoinen kokemus, samoin se, etteivät tulkkaukseen tarkoitettut pienet laitteet toimineet. Tunnel-

ma oli ehkä tärkeämpi kuin se, että olisi ymmärtänyt joka sanan. Kokemus yhdessä olemisesta niin suuressa kirjavuudessa, yhteisenä tekijänä Kristuksen seuraaminen, oli väkevä. Silloin keskityttiin käsittelemään aihetta Sequela Christi, Kristuksen seuraamisen keskeisiä periaatteita, jotka ovat yhteisiä kaikille.

Työryhmissä

Lauantaina 30.1 ja sunnuntaina 31.1 oli järjestetty jokaiselle vihityn elämän muodolle oma ohjelmansa. Silvia ja minä osallistuimme Antonianum-yliopiston auditoriossa vihityille neitsyille tarkoitettuun symposiumiin. Teemana oli "Ordo Virginum: lahja Jumalan vaeltavalle kansalle". Oli laudes ja vesper, pyhä messu (Silvia luki suomeksi esirukouksen) ja luentoja sekä pieniä puheenvuoroja, joissa naiset eri puolilta maailmaa kertoivat omasta kutsumuksestaan ja palvelutehtävästään paikalliskirkossa.

Meitä oli 600 noin 49:stä eri maasta ja kaikista maanosista, mukana oli myös 12 piispaa ja lukuisia pappeja. Ehkä eni-

ten jäi mieleen Anan Bagdadista, joka kertoi, miksi hän jäi Irakiin, kun kaikki muut sukulaiset pakenivat; Dora Keniasta, joka vie pyhän kommuunion miesvankiloiden vangeille; Olga Venäjältä, joka hoitaa alkoholisteja, Ellen Brasiliasta, biologi, joka puolustaa köyhien ihmisten oikeutta puhtaaseen juomaveteen, ja espanjalainen asianajaja Pilar, joka puolustaa naisia pyhän Johannes Paavali II:n naiskäsitöiden inspiroimana. Keskeisintä oli neitsyyden Jumalalle omistamisen profeetallinen ulottuvuus erityisesti maailmassa, jossa niin vähän kunnioitetaan ihmisen ruumista ja seksuaalisuutta.

Kutsumuksen ydin

Maanantaina 1.2.2016 oli taas yhteinen päivä. Aamupäivällä oli paneeli, jossa vihityn elämän eri muotojen edustajat kertoivat, mikä on heidän kutsumuksensa ydin. Tällä kertaa ymmärsin käyttäen kännykän radiota, jonka pystyin virittämään oikealle tulkkausasemalle ja niin sain seurattua puheita.

Sequela Christi

“Sequela Christi” tulee latinan kielestä ja tarkoittaa Kristuksen seuraamista. Keskiajalla tällä tarkoitettiin usein pyhiinvaellusta, sittemmin Jumalalle vihittyä elämää, ja se yhdistetään myös Kristuksen imitaation.

Evankeliset neuvot tai luostarilupaukset: köyhyys, puhtaus (naimattomuus) ja kuuliaisuus

Evankeliset neuvot ovat Jumalalle vihityn elämän tunnusmerkki: ihminen seuraa Jeesusta, joka oli köyhä, naimaton ja Isälleen täydellisesti kuuliainen. Köyhyyden ja kuuliaisuuden lupaukset ovat hieman erilaisia riippuen siitä, eletäänkö suuressa luostarissa, jossa pidetään huolta kaikista sen jäsenistä, vai eletäänkö maailmassa omasta työstä.

Klausuuri

Klausuuri on luostareissa olevan aidan tai muun fyysisen esteen rajaama alue, jonka sisällä olevat on vihitty Jumalalle. Klausuuri on myös sisäinen: se on aktiivinen harjoitus pysyä läsnä rakastavalle Jumalalle ja välttää turhia viihdykkeitä ja uteliaisuutta.

Postulantti – noviisi – ensimmäiset lupaukset – juhlalliset ja lopulliset lupaukset

Postulantti on nuori, joka on aloittanut sääntökuntaelämän käymällä läpi tiettyjä koulutusvaiheita. Ennen tätä postulaattia hän on kandidaatti, joka tutustuu sääntökunnan elämään ja miettii sääntökuntaelämän aloittamista. Postulaatissa hän perehtyy sääntökunnan elämään. Se on edelleen myös kutsumuksen erottamisen (varmistamisen) aikaa.

Postulaatin jälkeinen novisaatti kestää yleensä kaksi vuotta, ja silloin nuori saa sääntökuntansa puvun (habituksen) ja osallistuu systemaattiseen koulutukseen. Se ei kuitenkaan ole vain kouluttautumista vaan myös Jumala-suhteen syventämistä ja sen kuuntelemista, mihin Jumala häntä ohjaa.

Jos yhteisö näkee, että nuoren kutsumus sääntökuntaelämään on aito hän voi antaa ensimmäiset lupaukset ja sitoutua yleensä kolmeksi vuodeksi. Sitoutuminen uudistetaan kerran tai kahdesti ennen lopullisten lupauksien antamista.

Apotti / abbedissa

Apotti tai abbedissa on suurissa luostareissa yhteisön vastuunalainen esimies, munkki tai nunna. Jossakin sääntökunnissa apotiksi tai abbedissaksi valitaan eliniäksi, toisissa luostareissa tehtävään valitaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

pa Carballo ilmoitti, että sääntökuntaelämän kongregatio on uudistamassa vihittyjen leskien säätyä ja valmistelemassa siihen sopivaa konsekraatiokaavaa. Erityisesti tähän on tullut innoitetta Aasiasta, Afrikasta ja entisistä itäblokin maista. Uusien yhteisöjen edustaja korosti, että kirkossa on uusia tarpeita ja useat uudet yhteisöt ovat syntyneet nimenomaan evankelioimisen tarpeisiin.

Paavin kannustus

Puolen päivän jälkeen alettiin odottaa paavin audienssia, ja pitkän odotuksen jälkeen paavi Franciscus tuli. Ehkä eniten meitä kosketti se, kuinka hän näytti vanhalta ja heikkokuntoiselta, mutta ryhtyi puhumaan meille niin energisesti. Hänen sanansa kaikuvat korvissamme yhä. Kirjoitin nopeasti ylös, mitä paavi sanoi meille, ja muistikuvani hänen sanoistaan oli tällainen:

Ulos papit mukavista sakaristoistanne ja sutaanienne turvallisista helmoista, ulos etsimään aivan periferiaan asti kaikkia kaukana olevia. Älkää odottako, että ihmiset tulisivat kirkkoon, tämä on menettänyt, teidän kuuluu mennä etsimään heitä maantieteellisiin ja eksistentiaaliin periferioihin saakka.

PROFETIA, LÄHEISYYS JA TOIVO. Näitä sanoja paavi toisti yhä uudelleen. Siellä missä on vihittyä elämää, täytyy olla iloa ja rohkeutta uskaltautua etsimään kadonneita ja eksyneitä. – Vihityn elämän on oltava profeetallista tai sitten se on vain eltaantunutta viiniä. – Vihityn elämän on oltava evankeliumin ilosanoman väsymätöntä julistamista; teidän yhdessäolostanne ihmisten pitäisi voida

ymmärtää jotakin Pyhän Kolminaisuuden salaisuudesta.

Nämä lauseet kuulostavat suomeksi hieman kalpeilta ja kankeilta verrattuna italian kieleen, ja kirjoitettuina niitä puuttuvat paavin eleet ja ilmeet, jotka säästivät hänen sanomaansa energisesti.

Pyhiinvaellus

Viimeisenä päivänä – kynttiläpäivänä – oli järjestetty kaikissa paavillisissa basilikoissa laupeuden vuoden pyhiinvaellus. Meidät oli jaettu niin, että olimme Silvan kanssa San Paolo fuori le Mura -basilikassa. Tilaisuus oli hyvin kaunis, kun siirryimme kulkueena puutarhojen kautta kirkkoon lämpimässä auringonpaisteessa. Rukoilimme laupeuden armoa jokaiselle hiippakuntalaiselle. Ja sitten taas jonotimme Pietarinkirkkoon, jossa klo 17.30 alkoi paavin viettämä kynttiläpäivän messu. Jonotettuaamme lähes kolme tuntia jouduimme seisomaan vielä puoli tuntia turvatarkastusportilla, minkä jälkeen meille ilmoitettiin, ettei kirkkoon enää mahdu vaan pitää jäädä ulos. Niinpä seurasimme messua ulkona aukiolla; lopuksi paavi tuli vielä ulos tervehtimään meitä. Viimeisessä tervehdyksessä paavi sanoi yhä uudelleen ”rukoilkaa, rukoilkaa” ja tämän kehotuksen saattamina tulimme Suomeen 3.2.2016.

Matka oli vaativa, mutta oli hieno kokemus olla kaikkien kanssa niin suuressa vihittyjen yhteisössä. Oli myös voimakas tunne siitä, että hiippakuntamme ja Suomi ovat osa tätä suurta katolista ja universaalista kirkkoa, ja siihen mahtuu monenlaista.

Florence Schmitt

Jumalalle vihityn elämän muotoja historian kuluessa

**VIHITTYJEN NEITSYITTEN SÄÄ-
TY** (kirkon alkuaajoista saakka, noin 40-luvulta lähtien) on kirkon vanhin tunnettu vihityn elämän muoto, jossa nainen vapaaehtoisesti ja lopullisesti omistaa neitsyytensä Kristukselle. Tunnetuimmat alkukirkon vihityt neitsyet olivat myös marttyyreja: Agnes, Felicitas ja Perpetua, Agatha. Välillä tämä elämänmuoto kuitenkin hävisi. Vatikaanin II kirkolliskokouksen jälkeen vuonna 1970 neitsyitten vihkimisen kaava otettiin jälleen käyttöön. Suomessa on nykyisin 2 vihittyä neitsyttä.

ERAKOT (200-500-luvulla): Kun kristittyjen vainot loppuivat, erakot (yleensä miehet) ja vihityt neitsyet (vain naiset) olivat yleisin vihityn elämän muoto.

SULJETUT LUOSTARIT (klausuuri):
• 500-luvulla luostarit syntyivät ja yleistyivät (pyhän Benedictuksen luostarisääntö). Evankeliset neuvot eli köyhyys, naimattomuus ja kuuliaisuus sekä rukous ja työ ovat vihityn elämän keskeiset yhteiset piirteet. Suljetut luostarit olivat miehille ja naisille erikseen. Rukous ja Lectio Divina sekä työ ja yhteiselämä ovat keskeisiä, kuten myös pysyvyys (stabiliteetti eli pysyttiin samassa luostarissa koko elämän ajan).

• 1100-luvulla pyhä Bernhard Clairvauxlainen perusti Clairvaux'n luostarin ja uudisti sisterssiläissääntökuntaa. Pyhä Bruno perusti kartusiaanisääntökunnan vuonna 1084. Karmeliittaerakot perustivat ensimmäisiä luostareita Euroopassa 1100-luvulla. Myöhemmin 1560-luvulta alkaen pyhä Avilan Teresa ja pyhä Ristin Johannes uudistivat karmeliittasääntökuntaa ja perustivat paljasjalkaiset karmeliitat. Heitä on myös Suomessa: Jumalanäidin karmeliittaluostari Espoossa.

• 1300-luvulla pyhä Birgitta perusti birgittalaisääntökunnan eli Kaikkeinpyhimmän Vapahtajan sääntökunnan. Myöhemmin birgittalaisuus jakautui eri haaroihin. Ns. ruotsalaisen haaran, jonka sisaria on myös Suomessa, perusti autuas Maria Elisabeth Hesselblad (joka julistetaan pyhäksi vielä tänä vuonna). Turussa toimii birgittalaisluostari vieraskoteineen.

APOSTOLISET SÄÄNTÖKUNNAT

• 1221-1223 pyhä Franciscus perusti sääntökuntansa; fransiskaanit olivat mendikanteja eli kerjäläisveljestö (pyhä Clara perusti vastaavan naisääntökunnan eli klarissat). Keskiajalla Suomessa oli fransiskaaniluostari Rauhalla ja Kökarissa. 1215 pyhä Dominicus perusti dominikaanisääntökunnan, saarnaajaveljien sääntökunnan, jonka päätehtävä oli evankeliumin julistaminen (oli myös suljettuja dominikaanien naisluostareita). Suomessa toimi dominikaaniveljiä jo keskiajalla

ja nykyisin heitä on Helsingissä (Studium Catholicum).

• 1534-1538 Ignatius de Loyola perusti jesuiitat (vain miehille); veljeskunnan tehtävänä on julistaa evankeliumia, elämänmuoto on vapaamuotoisempi. 1535 pyhä Angela Merici perusti ursuliinisääntökunnan. 1633 alkaen ns. apostoliset ja aktiiviset sääntökunnat kehittyivät. Pyhä Vincent de Paul, ranskalainen pappi, uudisti luostarit perustamalla ensimmäisiä ei-suljettuja naisluostareita, joissa sisaret palvelivat köyhiä, sairaita, orpoja ja hylättyjä.

Kirkossa on vuosisatojen kuluessa perustettu lukemattomia aktiivisia sääntökuntia. Suomessa toimivat tällä hetkellä seuraavat:

• Kalleimman veren sisaret (sääntökunta syntyi Sveitsissä 1845 mutta siirtyi Yhdysvaltoihin vuonna 1870) toimivat opetustyössä. Sisaria on Helsingissä ja Tampereella.

• Jeesuksen pyhän sydämen pappien veljeskunta perustettiin Ranskassa 1878. Veljeskunta on toiminut Suomessa vuodesta 1907 saakka. Siihen kuuluvat piispa Teemu Sippo ja useat hiippakunnassa toimivista papeista (Pyhän Marian seurakunnassa, Turussa, Tampereella ja Kouvolassa).

• Kuolemantuskassa olevan Jeesuksen sydämen ursuliinisaret perusti pyhä Ursula Ledóchowska Puolassa. He keskittyvät lasten ja nuorten opettamiseen. Ursuliinisaria toimii Karjalan kannaksella 1900-luvun alussa ja uudelleen heitä on ollut Suomessa vuodesta 1976: Helsingissä ja Jyväskylässä.

• Charles De Foucauldin ja pikkusisar Magdeleinen perustamat Jeesuksen pikkusisaret toimivat Tampereella.

• Kalkutan äiti Teresan 1950-luvulla perustamia Rakkauden lähetyssisaria toimii Helsingissä.

SEKULAARI-INSTITUUTTEJA

perustettiin toisen maailmansodan jälkeen (paavi Pius XII, apostolinen konstituutio Provida Mater Ecclesia 1947) ja niiden roolia täsmennettiin Vatikaanin II kirkolliskokouksen jälkeen (CIC 1983 ja paavi Johannes Paavali II:n apostolinen kehotuskirje Vita Consecrata, 1996). Vatikaanin II kirkolliskokouksen jälkeen maailmaa ei enää nähty paikkana, josta piti irtautua seuratakseen Kristusta, vaan paikkana, jossa oli mahdollisuus pyrkiä pyhyyteen, kuten Kristus itse oli elänyt tavallista elämää Nasaretissa.

• Vatikaanin II kirkolliskokouksen jälkeen on syntynyt myös **”UUSIA VIHITYN ELÄMÄN MUOTOJA”**. Ne ovat usein karismaattisia yhteisöjä, jossa kaikki elämänmuodot ovat edustettuina: on munkkeja ja nunnia, naimattomia ja perheitä, pappeja ja maallikoita. Ks. esim. <http://en.emmanuel.info/> tai <http://www.tiberiade.be/en/home.php>

På svenska

Den Heliga Gravens reträtt i Birgittinerklostret i Tallinn våren 2016 – den kristna existentiella frågan

Den Heliga Gravens riddare och damer i Finland höll sin elfte reträtt i Birgittinerklostret i Tallinn 5-7 februari 2016. Under biskop Teemus andliga ledning genomfördes ett gediget meditativt program som bestod av mässor, föredrag, meditationer och adorationer. Biskop Teemu ledde fyra meditationer med olika temata. Ämnen som han behandlade var val och beslut, Jesus och den rika mannen, kallelse och val, Jesus hjärta.

Genomgående temata var den kristna existentialismen och frågan hur man väljer bland många olika alternativ, fattar beslut och vad religionen har med detta att göra. Föredragshållaren konstaterade att det är genom våra val som vi definierar oss själva. Vår personlighet och vad vi är, är resultat av våra tidigare beslut.

Idag har människan under sina tre viktigaste, för livet avgörande tidsperioder, uppväxttiden, studietiden och medelåldern ett otal alternativ att välja emellan. Människan, som "homo optionis", måste ständigt välja och göra avgörande val för sin framtid såsom studieinriktningen, val av partner och yrken. Ofta ses valalternativen som oändliga. Risker är att vi lever allt mer i en simultan värld var vi samtidigt försöker leva flera beslutsalternativ. Man försöker så att säga leva dubbla liv – ett 50/50 liv. Dessa dubbla liv är ofta endast delar av en existens för man kan helt enkelt inte leva "fullständiga del-liv eller existenser". Man blir så att säga en "halv" person. Man försöker kanske leva utan att fatta våra val. Kanske är det omständigheterna som fattar de beslut framtiden för oss. Man blir en drivved.

Alla beslut är antingen sådana som delar eller splittrar, eller sådana som sammanbinder oss. Man blir så att säga samtidigt både beslutets eller valets subjekt och objekt i och med att valet gäller vår grundläggande existens. Livskonsten är att veta vad man vill av livet, vad man vill vara och att fatta beslut enligt detta.

Varje människas liv är en helhet. Det har en början och ett slut. Teresa av Avila påpekar att de stora besluten måste göras med hjärtat, i kärlek, i och med att de är samvets- eller känslöbeslut.

Biskop Teemu lyfte fram problematiken i boken *Nattåget till Lissabon* var författaren ställer den existentiella frågan vilket liv vi inte kunde leva i och med att vi fattade ett visst beslut. En stor del av livet blir ett liv, kanske ett skenliv, ett liv i andras skuggor. Tiden bara går framåt och man blir äldre. Lösningen ligger i det "enkla livet" som inte tar något ifrån oss (Heidegger). Det enkla livet är egentligen det mångfacetterade livet. Här kommer jag att tänka på filmen *Tystnaden* som beskriver livet i ett kloster under ett kalenderår.

Den Heliga Gravens reträtt i Birgittinerklostret

Man kan inte heller leva parallella liv utan successiva liv – en sak eller händelse följer en annan. Denna verklighet kan leda till frustration och man kan tycka att ett liv inte riktigt räcker till. Man vill såsom hinduerna födas på nytt och på nytt för att leva en ny och annan existens. Här kommer jag att tänka på Nobelpristagaren i litteratur Mo Yan som beskriver pånyttfödelse, men alltid i en lägre livsform.

Man anser det ofta som en sjukdom att alltid söka efter ens maximala existentiella potential. Det är en fruktansvärd situation för de olika alternativen binder en så att man inte längre kan leva "sitt eget verkliga" liv.

Man frågar sig ofta vad är "det goda livet". Svaret är entydigt och klart. Man fattar de goda besluten och valen. Man vet vem man vill vara. Denna situation kan endast uppnås utan ett rent samvete som leder en som en kompass från ett

gott beslut till det nästa. Samvetet varnar en för fel beslut. Problemet för var och en är om vi är tillräckligt modiga att följa samvetet och verkligen vara oss själva.

Vi är alla unika - original. Många frågar sig varför jag inte kan eller kunde vara mig själv. Ansvar ligger hos oss själva. Vi är vårt livs manusförfattare, regissör och skådespelare. Men vi kan endast leva en scen i sänder.

Den grundläggande frågan är hur man borde leva för att få del i det eviga livet. Grundnormerna är de tio budorden. Men man borde också vara villig att ge upp av det jordiska goda. Jesus svar till den rika unga mannen var radikal – sälja allt, ge åt de fattiga och följ sedan mig. Egentligen är det fråga om en annan värdegemenskap – ett steg till ett enklare liv. Fattiga har det lättare. De har ju mindre att ge upp. Det är mycket svårare för en rik. Kristus ser sorgset på den rika unga man-

nen, men han fördömer honom inte. Den rika är inte fri för han är bunden vid det jordiska. Detta är hans existentiella dilemma.

Det räcker inte att leva ett gott "borgerligt" liv. Mera krävs av oss. Den avgörande frågan är om rikedom endast är en del av mitt ego och min fåfänga. Man kan inte eller det är mycket svårt att leva ett parallellt liv. Man kan då bli "ofri" i förhållande till Kristus.

Hur fäst är jag vid min egendom och vad kan jag ge upp? Konflikten är egentligen om jag är rädd att förlora mitt liv och materiella livsstil som människa här på jorden eller om jag riskerar att förlora himmelriket. Kristus har gett sitt löfte till alla som ger upp sin jordliga egendom. Den väsentliga frågan förblir - vad innebär en välsignad fattigdom för mig?

Jan-Peter Paul

Pekka Lindholm Pyhän haudan ritareiden uusi käskynhaltija

Pyhän haudan ritarikunnan (Ordo Equestris Sancti Sepulcri Hierosolymitani) Suomen käskynhaltijakunnan uudeksi käskynhaltijaksi on kutsuttu maisteri Pekka Lindholm (69). Hän seuraa tehtävässä Matias Sarimoa.

Pekka Lindholm perheineen kääntyi katoliseen uskoon n. 20 vuotta sitten. Suvulla on vankka kristillinen tausta. Sieltä löytyy luterilainen pappi: Pekan isoisä toimi mm. Säkkijärven kirkkoherana. Myös hänen puolisonsa, ritarikunnan daami Annukan isoisä oli teologian maisteri.

Pekka Lindholmilla on laaja kokemus yritysmaailmasta, jossa hän on toiminut johtotehtävissä mm. Nokia Datassa, Cooper & Lybrandissa ja Finnverassa. Nykyään hän on liikkeenjohdon neuvonantopalveluita antavan Consilium Corporate Finance Oy:n osakas.

Katolisessa kirkossa Pekka Lindholm on ollut aktiivinen mm. AC:ssa, Caritaksessa, Englantilaisessa koulussa ja Mari-

an seurakunnassa. Ritarikuntaan hän tuli piispa Teemun kutsusta vuonna 2004 ja jo seuraavana vuonna hän aloitti ritarikunnan sihteerinä.

Pekka Lindholmin tavoitteena on ritarikunnan jäsenkunnan nuorentaminen ja maltillinen kasvu. Oleellista on myös jäsenkunnan hengellinen kasvu, mm. retrettien avulla. Pekka Lindholm haluaa myös jatkaa yhteisten ohjelmien ja tapaamisten sisällön kehittämistä ja huolehtia siten jäsenkunnan motivaatiosta ja elämästä ritarikunnan arvojen mukaisesti.

Uutena strategisena tavoitteena on pohjoismaisen yhteistyön kehittäminen, varsinkin Ruotsin käskynhaltijakunnan kanssa. Paavin Lundin vierailu tänä vuonna antaisi siihen erinomaisen mahdollisuuden. Luonnollisesti Pyhän maan tukeminen on ritarikunnan päätavoite.

Jan-Peter Paul

Pyhän haudan ritarikunnan kansleri

IN MEMORIAM

Kaarina Pöykkö

(20.4.1934–20.1.2016)

*”Sun haltuus, rakas Isäni,
mä aina annan itseni.
Mun sieluni ja ruumiini
sä Herra, ota suojaasi.”*

(Virsi 377)

Yksi Pyhän haudan ritarikunnan ensimmäisistä daameista, professori Kaarina Pöykkö poistui keskuudestamme 81-vuotiaana. Ritarikunta kunnioitti daami Kaarinaa käskynhaltijan ja kanslerin allekirjoittamalla adressilla sekä kunniavartiostolla siunaustilaisuuden yhteydessä.

Daami Kaarinaa jäävät kaipaamaan hänen puolisonsa, Pyhän haudan ritarikunnan ritari ja entinen käskynhaltija professori Kalevi Pöykkö sekä tyttäret Elina Bonelius ja Elisa Hartikka perheineen.

Siunauksen viimeiseen lepoon suoritti Pyhän Marian seurakunnan kirkkoherra isä Rafal Czernia SCJ Espoon siunauskappelissa. Musiikista vastasi seurakunnan kanttori Ann-Catrin Wulff. Jäämme kaipaamaan daami Kaarinaa ja hänen elämäniloista asennettaan.

Jan-Peter Paul, kansleri,
Pyhän haudan ritarikunta

Biskopens herdabrev i fastan 2016

Att läsas fjärde söndagen i fastan, 6.3.2016

Kära stiftsbor,

ILukasevangeliets 15 kapitel berättar Jesus tre liknelser. I alla tre är temat att något som har varit förlorat blir funnet och den glädje det ger upphov till.

I den första liknelsen är det frågan om ett får som har försvunnit från flokken. Herden ger sig ut för att leta efter det förlorade fåret och när han hittar det lägger han det glad över axlarna och för det tillbaka till hjorden. Herden är en bild av Gud: Han gläder sig över sitt borttappade och återfunna får, en människa som har försvunnit sig långt från Gud.

I den andra liknelsen har en kvinna tappat ett av sina tio värdefulla silvermynt och börjar leta efter det. Här ser vi en bild av Gud som en kvinna av folket, en kvinna som kryper omkring på alla fyra för att leta i skrymslen och vrån. Vilken möda och ödmjukhet som här förknippas med Guds letande efter en människa i all världens gator och gränder! Än en gång är glädjen när det saknade är funnet stor; kvinnan ställer rent av till med fest för sina väninnor. Så stor är Guds glädje över en människa, över oss.

Den tredje liknelsen är berättelsen om den förlorade sonen och den barmhärtige fadern, som vi har hört den här söndagen. Många ser liknelsen som ett evangelium i miniatyr, en sammanfattning av det glada budskapet. Det är ju en berättelse om glädje, om Faderns glädje över att hans förlorade son har kommit åter. Fadern gläder sig över en människa, Han gläder sig över oss.

Berättelsen börjar med ett arvsifte. Den yngre sonens egentliga synd är att han själviskt vill ha ut sitt arv innan fadern ens är död. Och så tar han pengarna och reser iväg. Vi ska inte förbise att fadern har ett stort hjärta och går med på att skifta arvet. Han vill inte heller hindra sin son från att resa iväg och tvingar honom inte att stanna hemma. Inför Fadern, inför Gud, har människan frihet att välja själv.

Sonen använder den friheten, slösar bort sitt arv och hänger sig åt dåligt leverne. Vi vet hur det går i berättelsen: i något skede tar pengarna slut och det blir hungersnöd i landet, vilket gör att sonens situation försämras radikalt.

Att jobba som svinaherde illustrerar den moraliska och materiella misär som han försätter sig i. I den förnedringen växer inte bara hans hunger, utan också hans känsla av skuld. Tanken om att återvända till faderns hus, där alla har det bra, dyker upp i hans sinne. Han inser att han inte kan tåga om sin skuld, utan att han måste erkänna för sin fader: ”Far, jag har syndat mot himlen och mot dig.” I alla synder ingår alltid de här två dimensionerna: att synden är ett brott i relationen både till Gud och till våra medmänniskor.

Till syndarens ånger hör att han inte kan ställa krav på Gud. Därför tänker sonen ödmjukt säga till sin far: ”Låt mig få gå som en av dina daglönare.” Den yttre orsaken till att sonen återvänder till fadern är ändå hunger. Det är inget speciellt högtflygande motiv. Men precis så går det ofta för oss människor: yttre omständigheter och känslor väcker vår längtan efter det goda, efter stillhet, efter frid och glädje. Som helige Augustinus sade: det är först hos Gud våra hjärtan finner ro. Sonen säger: ”Jag ger mig av till min far.”

Efter det följer berättelsens höjdpunkt. ”Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom.” En teolog har översatt det ord

som på svenska har översatts med ”fylldes av medlidande” med ”hans känslor vällde upp i honom”. Spontant springer fadern i alla fall sin son till mötes. Så skulle ingen österländsk patriark ha betett sig. En patriark hade blivit sittande på sin tron och kanske tillåtit att sonen inställdes inför sig. Men det här är en fader som inte bryr sig om sådana etikettsregler eller om vad andra tänker. För fadern är det viktigt att visa sin medkänsla, sin barmhärtighet och sin glädje. Fadern gläder sig inte bara över sin son utan också över sin barmhärtighet.

Vi förstärker gott och väl att sonen inte väntade sig ett så varmt och glatt mottagande. Han hade säkert i sitt sinne gått igenom alla eventuella reaktioner från fadern, från avvisande till förmaningar och straff. I stället låter fadern klä sin son i festkläder och ordnar en glädjefest för honom. Han säger: ”Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.”

Under hela sin sons frånvaro hade fadern troget älskat honom. Nu får den trofasta kärleken sin fullbordning i barmhärtig förlåtelse.

I slutet av liknelsen stiger faderns äldre son fram. Han är irriterad över den fest som ordnas för den förlorade sonen. Han kan inte glädja sig åt att brodern har återvänt. I stället hyser han aggt mot sin bror och säger bittert till fadern att han aldrig har fått sådan uppmärksamhet trots att han har tjänat honom troget.

I evangelierna möter vi flera gånger en liknande inställning. Jesus tar emot syndarna, äter och dricker med dem och förlåter deras synder. Det väcker alltid förundran och motstånd. Många lagtrogna har svårt att förstå det och acceptera det. Jesus visar alla den barmhärtige faderns, Guds, ansikte. Guds kärlek och barmhärtighet är gränslösa. Det är Jesu budskap. Guds frälsningsvilja omfattar alla.

Mottot för det barmhärtighetens jubelår som påven Franciskus har utlyst är ”Barmhärtiga som Fadern”.

När vi tänker på de tre personerna i Jesu liknelse om den förlorade sonen kan vi finna oss själva i var och en av dem. Vi kan vara som den äldre sonen, som inte kan fatta att en odåga som hans bror skulle förtjäna uppskattning eller kärlek överhuvudtaget. Vi kan också ha för lätt att döma och kritisera.

Men samtidigt kan vi också se oss själva i den förlorade sonen. Vi är inte så ofelbara att vi inte är i behov av barmhärtighet och förlåtelse. Snarare känner vi att vi inte alls klarar oss utan den gode Faderns hjälp och barmhärtighet. Det känns skönt när Gud så att säga tar oss i famn i botens sakrament och förlåter oss våra synder, gör oss fria och ger en chans att börja om.

Vi behöver alla ha den upplevelsen för att kunna bli som Fadern i barmhärtighet. Liksom Fadern i sin barmhärtighet förlåter, så borde vi också förlåta.

Guds barmhärtighet, som är vår förebild, har naturligtvis inte bara att göra med förlåtelse, utan med all omsorg om våra medmänniskor. Var och en kan hitta sitt sätt och sin väg att vara barmhärtig. Fastan ger oss i vårt stift en gemensam och fin möjlighet att ta ansvar för människor i nöd. Fasteoffret samlas igen in genom föreningen Caritas Finland, den här gången för att hjälpa offren för torkan i Afrika. Må den himmelske Fadern själv hjälpa oss att ta emot hans barmhärtighet, låt Hans kärlek flöda över till våra hjärtan så att vi i våra hjärtan blir lika honom. Amen.

+ Teemu Sippo SCJ
Biskopen av Helsingfors

DE SJU SAKRAMENTEN

DEL 2: BIKTEN ELLER BOTENS SAKRAMENT

Bikten i glömska

I den förra artikeln slog vi fast att Jesus själv instiftade sakramenten. På skärtorsdagen instiftade han eukaristin för att förena oss med Gud, men för att ta bort alla hinder till denna förening instiftade han bikten eller botens sakrament på påsken (Joh 20:21ff). I dagens samhälle är bikten tyvärr det mest ignorerade sakramentet. Med ignorerade menar jag inte det som man talar minst om. Tvärtom görs det många filmer och TV-serier där det finns åtminstone en scen där en katolik biktas sig. I massmedia påstår sakramentets motståndare att polisen borde ha rätt att tvinga ur en präst information som han har fått under biktens insegel. Andra, både katoliker och icke-katoliker, tycker att det är vackert och nyttigt att katoliker kan enkelt "lätta på sitt hjärta".

Vad jag däremot menar med ignorerad är att om man frågar folk om de verkligen går och biktas sig ofta så kommer alltför många att svara nej. I de flesta kyrkor är kön till kommunionen lång medan kön till bikten är nästan icke-existerande. Detta är inte bara många lekmäns fel utan också många prästers fel som nästan aldrig predikar om bikten. De må predika mycket men vagt om Guds barmhärtighet, men sällan något konkret. Det här är en av orsakerna varför påven Franciskus har utlyst barmhärtighetens år.

De tre attityderna

Men varför är det så många som är skygga för botens sakrament nuförtiden? Evangelierna upplyser oss om den bakomliggande orsaken. I evangeliet finns det tre attityder till synden. Herodes' och fariséernas attityd, Judas' attityd och Petri attityd. Judas, Herodes och fariséerna hade alla något gemensamt: de trodde inte på Guds barmhärtighet, eller åtminstone trodde de att Guds barmhärtighet inte hade något med dem att göra. De skiljer sig däremot på en viktig punkt. Judas erkände sina synder, Herodes och fariséerna försökte dölja och förneka dem. Detta ledde till att Judas till sist begär självmord. Herodes och fariséernas attityd ledde däremot till Johannes' och Jesu död.

Det enda livgivande attityden är då Petri attityd. Petrus förnekade inte att han var en syndare, och sade att han inte ens var värd att vara i Herrens närvaro (Luk 5:8). Däremot insåg han att Gud är en barmhärtig Gud och följde honom fast han var svag. Detta kulminerar i scenen där Jesus förlåter Petrus tre gånger efter återuppståndelsen: "Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär" (Joh 21:17). Petri synd var på sätt och vis större än Judas'; han förnekade Jesus tre gånger medan Judas förrådade Jesus bara en gång. Ändå är det bara Petri attityd som leder till himlen och bara Petrus blir förlåten. Judas vägrade att ta emot Guds förlåtelse och kunde därför inte bli förlåten för Gud tvingar aldrig någon.

Många människor av god vilja i dagens

Confession. © Fr Lawrence Lew, O.P. (CC BY-NC-ND 2.0).

samhälle är rädda för att hamna i Judas hopplöshet och går istället över till den motsatta attityden, Herodes och fariséernas attityd. De säger att vi ska tänka positivt, istället för att fokusera på våra synder. Emedan Judas' synd kallas för hopplöshet kallas den här synden för presumption. Presumption innebär att man tar Guds barmhärtighet för givet, eller säger sig inte behöva den. Det här är en ytterst allvarlig synd eftersom den ofta leder till att man inte gör något åt sina småsynder och låter dem växa till stora dödssynder. Detta är inte att tänka positivt, utan att bara ignorera det negativa. Den enda positiva attityden är därför Petri attityd. För den oinvidige kan den verka negativ eftersom den inte skyr att beskriva syndens fulhet. Däremot ser man med denna attityd synden i sammanhang med Guds oändliga barmhärtighet. En sak som alla helgon har gemensamt är att de både har en otrolig avsky för sina synder och en stark tilltro till Guds barmhärtighet. De är inte rädda att se sina synder som värst av alla och samtidigt säga tillsammans med S:t Thomas av Aquino "ty Kristi blod räcker för vår frälsning, även för många världars frälsning" (Super Collosenses, 61).

Biktens struktur

Till skillnad från de andra sakramenten gör biktens privata natur det opraktiskt att ha elaborerade ceremonier. Däremot har bikten en speciell struktur som inte får ignoreras. I motsatt till vad många tror börjar inte bikten då vi tigger in i biktstolen utan redan utanför. Enligt S:t Thomas består botens sakrament av 4 delar: kontrition, konfession, absolution och satisfaktion. (ST del III Fr. 90 art. 2)

Kontrition eller ånger är den första delen. För att ångern ska vara giltig måste den vara universell, övernaturlig, innerlig och överlägsen. Universell betyder att ångern omfattar alla synder man har begått. Övernaturlig betyder att ångern inte motiveras av jordliga motiv såsom gruppptryck. Den får inte heller vara ytlig utan beröra viljan och hjärtat istället för att bara gråta mycket tårar. Överlägsen betyder man inser att synd är det värsta som finns i världen eftersom det separerar oss från Gud. Det finns två slags giltig ånger: kontrition och attrition. Kontrition eller fullkomlig ånger är ånger som uppkommer av kärlek till Gud, medan attrition eller ofullkomlig ånger är ånger som uppkommer av rädsla för Guds straff. Kontrition räcker för syndernas förlåtelse om den efterföljs av en vilja att bikta sig vid närmaste möjliga tillfälle, medan attrition förlåter synder bara i biktstolen. (KKK 1453f och PXX, bot).

I samband med den första delen borde du göra en samvetsrannsakan. Man går igenom budorden, kyrkans bud, de sju huvudsynderna eller dygderna och lasterna. Försök att komma ihåg alla dödssynder du har begått, veniala synder behöver man egentligen inte bikta, men det lönar sig att bikta dem också eftersom om de slipper under omärkta kan de växa till dödssynder (KKK 1458). Dödssynder uppfyller, enligt katekesen, tre krav: Allvarligt objekt, fullt medvetande och full avsikt. Till allvarligt objekt räknas bl.a. att bryta mot ett av de tio budorden, t.ex. mord. Till samma budord räknas alla former av hat. Har man t.ex. blivit drogad kan man inte begå en dödssynd. Man kan inte heller begå en dödssynd i misstag. Till sist kom ihåg att uppmärksamma i vilka sammanhang du

syndar. Det kommer till nytta när du ska undvika dina synder i framtiden.

Den andra och tredje delen av botens sakrament hör mycket ihop. Gud ville att vi skulle bekänna våra synder till en präst (Joh 20:21ff) för att vi skulle inse att synden skadar både vår relation till Gud och andra, speciellt kyrkan. Därför får vi förlåtelse av Gud genom kyrkan. Man får också ett lättare samvete om man berättar sina synder till någon. Berätta alla dina synder för prästen. Om du glömmer en är ingen skada skedd, men göm inte avsiktligt dina synder. För att göra det enklare för prästen, berätta dina synder enligt genre (äktenskapsbrott, stöld, hat, o.s.v.) och antal. Antalet gånger man har syndat är viktigt för prästen att veta eftersom bara då kan han avgöra om det är en vana eller en engångshändelse. Berätta också syndernas relevanta omständigheter, men skona prästen från onödiga smådetaljer. Sedan ger prästen sina råd och absolution med orden "...Jag löser dig från dina synder..." och ger dig din botgöring, eller satisfaktion, fjärde och sista delen av sakramentet. Fullgör den botgöring som prästen gav dig, om det går försök gottgöra det du har gjort fel när du syndat.

När och hur ofta borde vi bikta oss?

Kyrkan förpliktar oss att bikta oss och ta emot kommunionen minimum en gång om året under påsktiden. Men kan vi se oss själva i spegeln och säga utan att ljuga att vi bara syndar en gång om året? Vi tar ju emot kommunionen mer än en gång om året, varför inte bikta sig? Dessutom, om vi inte erkänner våra synder kommer våra kommunioner vara värdelösa eller till och med skadliga för vår själ. Jesus säger ju "jag vill ha barmhärtighet och inte offer" (Matt 9:13) och "Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig" (Matt 15:8). Dessutom varnar Paulus oss "den som äter Herrens bröd eller dricker hans bågare på ett ovärdigt sätt har därför syndat mot Herrens kropp och blod" (1 Kor 11:27). Påven Franciskus sade att han går och biktas sig var tredje vecka. Många helgon och goda biktfaäder rekommenderar att man biktas sig minst en gång i månaden, eller en gång i veckan. Det viktigaste är att man går och biktas sig med regelbundna perioder och så fort man har en dödssynd i samvetet. Regelbunden bikt borde vara en förutsättning för regelbunden kommunion. Jag rekommenderar att du funderar på hur du kunde bikta dig oftare och bättre under detta barmhärtighetens år. Om du gör det kommer du absolut inte att vara besviken.

João Viktor Torres Airava

Källor och litteratur

S:t Thomas av Aquino, *Summa Theologica* (ST)
S:t Thomas av Aquino, *Super epistolam B. Pauli ad Collosenses lectura* (Super Collosenses)
Katolska kyrkans katekes (KKK)
S:t Pius X:s katekes (PXX)

ELOKUVA: Oscar-palkittu *Spotlight*

Tositapahtumiin pohjautuva elokuva *Spotlight* kertoo Boston Globen *Spotlight*-tiimin toimittajien kuukausien tutkimustyöstä katolisten pappien hyväksikäyttötapausten selvittämisessä. Boston Globen vuoden 2002 alusta lähtien julkaisemat artikkelit johtivat sittemmin hyväksikäyttötapausten laajaan selvittämiseen Bostonin lisäksi myös muissa Yhdysvaltain hiippakunnissa ja muualla maailmassa. *Spotlight* sai helmikuussa parhaan elokuvan ja parhaan alkuperäiskäsikirjoituksen Oscar-palkinnot.

Kyse oli järkyttävistä faktoista, mutta toimittajat tekivät ansiokasta työtä. Lähtien yhden papin rikosoikeudenkäynnistä ja sen selvittämisestä, oliko Bostonin arkkipiispa, kardinaali Law tiennyt asiasta, tuli ilmi 70 papin tapauksia. Monissa tapauksissa arkkihiippakunta oli maksanut uhreille korvauksia ja asia oli sovittu kaikessa hiljaisuudessa viemättä asiaa oikeuteen. Lehden saatua tuomarin kumoamaan asiakirjojen salausmääräyksen oli selvää, että pahimmista hyväksikäyttäjistä oli tullut ilmoituksia toistuvasti ja arkkipiispa todellakin tiesi. Silti kyseisiä pappeja oli siirretty useita kertoja seurakunnasta toiseen ja välillä sairaalomalle ja jonkinlaiseen hoitoon. Elokuva päättyy

ensimmäisen artikkelin julkaisuun tammi-kuun alussa 2002; lopputeksteissä se luettelee paikkoja, joissa suuria skandaaleja on tullut ilmi.

Maltan apulaispiispa, arkkipiispa Charles Scicluna totesi *Spotlight*in katsottuaan: ”Jokaisen kardinaalin ja piispan pitäisi katsoa tämä elokuva, jotta he ymmärtävät, et-

tä raportointi eikä omertä pelastaa kirkon”. Scicluna oli 10 vuotta uskonopin kongregaatiossa käsittelemässä hyväksikäyttösyytöksiä (hänet pyysi työhön silloinen prefekti, kardinaali Ratzinger, samassa kuussa kuin Boston Globe alkoi julkaista artikkelisarjaa), ja johtaa edelleen uskonopin kongregaatiossa toimikuntaa, joka käsittelee hyväksikäyttöstä syytettyjen pappien valitukset.

”Että katolilaiset Amerikassa enemmän ovat ylistäneet *Spotlight*ia kuin protestoineet sitä vastaan viittaa siihen, että uskovat kautta maailman ehkä viimein ovat sopeutumassa hyväksikäyttökriisiin. Näyttää nyt siltä, että lähes kaikki katolilaiset hyväksyvät sen, että hierarkia hoiti tilanteen pahasti väärin ja että sen sanominen ei ole antikatalista”, totesi *Catholic Herald*.

Sillä, että kirkon ja papiston hyvä maine oli tärkeämpää kuin ongelmiin puuttuminen (vaikkakin niin, ettei ikävä julkisuus ole mukavaa, koska kirkko tekee paljon hyvää työtä), on ollut kova hinta. Silloin uhreja on kohdeltu törkeästi. Se on usein koetellut pahasti ihmisten luottamusta katoliseen kirkkoon. Se on tullut kalliiksi huonosti toimineille piispoille ja hiippakunnille. Mutta se on ollut äärimmäisen varoittava esimerkki. Kaikissa maailman hiippakunnissa on olta-

va toimintaohjeet. Jos epäilyjä tulee ilmi, on toimittava. On ilmoitettava Vatikaaniin, on kyseisen maan lakien mukaan toimittava yhteistyössä viranomaisten kanssa.

P.S. *Spotlight* on katsomisen arvoinen. Mutta meille ehkä on mielessä se toinen puoli, jonka vuoksi ei kaikkien tee mieli mennä katsomaan. Poistuessani elokuvateatterista kuulin erään katsojan kommentin ”tuollaisen voisi varmaan tehdä kaikkialta maailmasta, varmaan Suomen katolisesta kirkostakin”. Ikään kuin pedofiileja tai sellaisten suojelejoitahan ne kaikki katolisessa kirkossa ovat. *Spotlight* ei kerro enää nykytilanteesta Yhdysvaltain katolisissa hiippakunnissa eikä muualla. Tilanne ei myöskään ole ollut samanlainen maailman jokaisessa katolisessa hiippakunnassa. Hyväksikäyttökandaalit repivät eri tavalla paikalliskirkkoja, joissa rikoksia on todella tapahtunut ja syylliset on saatava oikeuden eteen – ja joissa uhrien haavat eivät ehkä koskaan parane. Helsingin katolisessa hiippakunnassa ei ole niitä koskaan tullut tietoon.

Katri Tenhunen

KIRJA: Paavi Franciscuksen sanoma toivosta kaikille ihmisille

Pope Francis 2014:

The Church of Mercy.

Darton, Longman and Todd Ltd. England

Kirja kirkon laupeudesta ja armosta on kokoomateos paavi Franciscuksen saarnoista ja puheista hänen ensimmäiseltä vuodeltaan paavina. On kiehtovaa kulkea hänen kanssaan tilaisuudesta ja tilanteesta toiseen, jopa Aparecidaan Brasiliaan saakka, ja ajatella, miten paljon häneltä odotetaan ja miten paljon häneltä kysytään fyysisiä ja henkisiä voimavaroja.

Kardinaali Vincent Nichols sanoo espuheessaan, että tämä kooste on mitä tervetullein julkaisu. Puheissaan paavi ottaa esiin kiinnostavia näkökulmia, herättää mielikuvituksemme ja saa meidät toimimaan, kardinaali jatkaa. Hän saa meidät myös nauramaan. Kussakin dokumentissa on tärkeä sisältö, ja niissä kuvastuvat syvästi pyhäät kirjoitukset, kirkkoisien ajatukset ja rukouselämä. Rukous on tärkeintä, seuraavana on julistaa evankeliumia elämällään ja teoillaan. Jeesus on kaiken keskus. Hän paljastaa meille Jumalan, armon Isän kasvot. Kristukseen katsominen on samaa kuin köyhään ja sorrettuun katsominen. Paavi kutsuu meitä pitämään esikuvanamme Mariaa, toivon ja rakkauden naista.

Professori Giuliano Vigni lausuu kirjan johdannossa, että paavin lähetystehtävänä on auttaa meitä kokemaan se lempeä kosketus, jolla Jeesus lähestyy ihmistä ja hänen syntisyttään. Sydämiimme syttyy syvälinen ilo ja toivo. Saamme rohkeutta astua ulos itsestämme jakamaan toisten kanssa

iloa Jeesuksen kohtaamisesta. Emme pelkää lähteä maailmaan ääriin, sillä Herra kulkee kanssamme.

Kirjassa on kaikkiaan 10 lukua. Jokaisessa niistä on kahdesta viiteen alalukua, kaikkiaan 39 paavin puhetta tai saanaa, jotka hän on pitänyt eri yhteyksissä sekä Roomassa että muualla, kuten Assisissa ja Brasiliassa. Joukossa on puheita ja saarnoja kirkollisina juhlapäivinä, esimerkiksi palmusunnuntaina, pääsiäisvigiliassa, helluntaina, ja yleisaudienssien puheita. Puheet on osoitettu piispoille ja papeille, lähetystyöntekijöille, jesuiittakoulun oppilaille ja siirtolaisista, pakolaisista ja maahanmuuttajista huolehtiville sekä monille muille kyseisissä tilaisuuksissa läsnä olleille.

Ensimmäisen kappaleen ensimmäinen alaluku on saarna, jonka paavi piti juhla-messussa ottaessaan 7.4.2013 vastaan tehtävänsä Rooman piispana. Siinä hän käsittelee laupeutta ja rakkautta, jolla Jumala ottaa meitä kädestä, tukee ja johdattaa eteenpäin omalla matkallamme.

Ensimmäisissä luvuissa paavi puhuu Kristuksen hyvästä sanomasta ja köyhän kirkon tehtävästä köyhien kohtaamisessa. Kolmannessa ja neljännessä luvussa hän käsittelee Hengen kuuntelemista sekä hänestä julistamista ja todistamista. Mitä on olla kokoaikainen kristitty ja mitä tarkoittaa olla sellainen paimen, joka ”tuoksu lampaalta” ovat viidennen ja kuudennen luvun aiheita. Seitsemännessä luvussa paavi puhuu menemisestä olemassaolon ääriäjoille kaikkein vähäisimpien luo tapaamaan iäkkäitä ja lapsia, sairaita ja köyhiä ja niitä, jotka ajattelevat ja uskovat eri tavalla kuin me. Kaikille heille on yhteistä se, he ovat Jumalan kuvia,

ja usein he ovat joutuneet lähtemään kauas omilta juuriltaan.

Kahdeksas luku käsittelee epäjumalien hävittämistä. Jumala antoi meille tehtäväksi suojella maailmaa, mutta mitä tapahtuu, kun ihminen kauneuden ja hyvyyden kontemplaation sijasta vetäytyy omaan itsekyyteensä. Mitä tapahtuu, kun ihminen nostaa itsensä Jumalan paikalle? Mitä tarkoittaa jumalaksi muutetun rahan kultti?

Yhdeksännessä luvussa aiheena on hyvän kulttuuri. Kun ihmisellä on suuri sydän ja korkealle tähtääviä päämääriä, kun hän tahtoo tehdä suuria tekoja, hän vastaa siihen, mitä Jumala häneltä pyytää. Silloin hän huolehtii joka päivä kunnolla myös rutiinomaaisista tehtävistä ja ihmisten kohtaamisesta sydän avoinna Jumalalle ja muille ihmisille. Vapaus tarkoittaa, että pystyy ajattelemaan sitä mitä tekee, pystyy ymmärtämään mikä on hyvää ja mikä pahaa. Kaikkein vaatimattomimmat voivat antaa maailmalle opetuksen solidaarisuudesta, mikä on usein unoitettu tai vaiettu asia, sillä sana kuulostaa epämuikavalta. Kukaan ei voi jäädä tunteettomaksi sen epätasa-arvon edessä, joka edelleen on vallalla maailmassa. Solidaarisuuden uusi määrittely tarkoittaa kirkon opin syventämistä siten, että solidaarisuus on juurtuneena evankeliumiin, Jeesukseen Kristukseen. Siten se sisältää ehtymättömät mahdollisuudet.

Pääsiäisvigiliassa 30.3.2013 paavi Franciscus puhuu yllätyksestä, jonka naiset kokivat mennessään Jeesuksen haudalle. He olivat nähneet Jeesuksen kuolevan ja miten hänet otettiin alas ristiltä. Naiset olivat surun murtamia mennessään rakastetun opettajan haudalle. Sitten tapahtui jotakin todella yl-

lättävää, joka sai heidän sydämensä hypähtämään hämmästyksestä. Kivi oli siirretty pois, hauta oli tyhjä. Meillekin voi tapahtua samoin. Jokin uusi hämmästyttävä ja yllättävä. Pysähdymme ja ihmettelemme. Uuden edessä ihminen usein apostolien lailla pitää kiinni turvallisuudesta ja suree haudan äärellä haluttomana astumaan uuteen ja erilaiseen. Jumalan yllätykset pelottavat. Tuntemme syntiemme painon emmekä usko selviytyvämmme. Mutta luopuminen ei kannata, sillä ei ole sellaista tilannetta, jota Jumala ei pystyisi muuttamaan eikä sellaista syntiä, jota hän ei antaisi anteeksi, jos vain avaudumme hänelle.

Kymmenes luku ”Maria, evankelionnin äiti”, on puhe, jonka paavi Franciscus esitti toukokuun, Marian kuukauden, päätöspuheessaan 31.5.2013. Hän kertoo siinä Marian kolmesta tavasta suhtautua asioihin. Ne ovat kuunteleminen, päätöksenteko ja toiminta. Nämä samat asiat johdattavat meitä, mikäli ymmärrämme, mitä Herra meiltä pyytää. Maria pohdiskeli mielessään kuulemaansa ja näkemäänsä (Luuk. 2:19,51) ja päätti vasta sen jälkeen. Marian usko avasi synnin siteet. Hän on äiti, joka kärsivällisesti ja rakastavasti vie meidät Jumalan luo. Armollaan Jumala sitten avaa meidän sielumme siteet ja myös kaikki omantuntomme solmut. Maria kulki uskon pyhiinvaelluksella, ja yhä hän lähestyy meitä, kulkee kanssamme ja kannattelee meitä. Milloin ikinä katsomme Mariaan, alamme taas uskoa rakkauden ja lempeyden vallankumoukselliseen voimaan.

Elina Grönlund

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Maria ja Johannes ristin edessä Joh. 19:25-27

Jeesuksen ristin luona seisovat hänen äitinsä ja tämän sisar sekä Maria, Klopaksen vaimo, ja Magdalan Maria. Kun Jeesus näki, että hänen äitinsä ja rakkain opetuslapsensa seisovat siinä, hän sanoi äidilleen: "Nainen, tämä on poikasi!" Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Tämä on äitisi!" Siitä hetkestä lähtien opetuslapsi piti huolta Jeesuksen äidistä.

Kommentti

Jeesus osoittaa uudestaan äärettömän anteliaisuutensa sotilaitten heittäessä arpaa hänen vaatteistaan. Tuolla hetkellä Maria ja Johannes tarvitsevat Herran laupeutta ja lohtua. Ensiksi Jeesus kääntyy Marian puoleen. Hän puhuttelee äitiään nimellä nainen. Ilmaisus on sama, jota käytettiin paratiisissa Jumalan luodessa ihmisen mieheksi ja naiseksi. Sama nimi esiintyy Kaanassa vietetyissä häissä, kun Jeesus teki ensimmäisen ihmeensä ja aloitti siten näkyvän pelastustyönsä Marian esirukouksen vaikutuksesta. Siinä on uuden liiton ensiaskeleet, ja Neitsyt Maria on tuon uuden liiton nainen, uusi Eeva.

Todennäköisesti olisi luonnollisempaa ajatella, että Jeesus, ajatellen kärsivää äitiään, antaisi ensiksi Johanneksen tehtäväksi huolehtia Mariasta. Mutta niin ei

tapahtunut. Ensimmäinen, joka saa ristin juurella hoitotehtävän, on Maria: ja se on nimenomaan äidin tehtävä.

Maria seisoo ristin edessä. Vahva, rohkea ja uskollinen nainen on poikansa kanssa. Joskus puhutaan naisen roolista kirkossa. Monet arvostelevat sitä, että kirkossa ei ole riittävästi sijaa naisille. Emmekö huomaa, että tärkein luotu ihminen maailmassa on nainen?

Neitsyt Marian naiseus ja varsinkin hänen äitiytensä ovat lyhin ja suurin tie Jeesuksen luo ja siten lyhin tie kohti Jumalaa. Jeesus, Jumalan Poika, tuli ihmiseksi Neitsyt Mariasta Pyhän Hengen voimalla. Mekin tulemme jumalalliseksi

Jeesuksen kautta Pyhän Hengen armolla, Neitsyt Marian välityksellä. Maria vie meidät Jeesuksen luo ja hän myös tuo Jeesuksen luoksemme. Vertauksen avulla ilmaista: joen vedet virtaavat aina eteenpäin, mutta esteet, kalliot ja mutkat virrassa hidastavat nopeutta ja muuttavat suunnan. Jeesus on ainoa pelastaja, lunastaja ja vapahtaja. Hän lähettää meille jatkuvasti armonsa vettä, ja juuri Neitsyt Marian äitiys saa sen virtaamaan sujuvammin eteenpäin, yli esteiden ja hidasteiden, ja lopulta auttaa meitä ottamaan sen vastaan.

Kaikki apostolit pakenevat Jeesuksen kärsimys historian täytyessä, kaikki pait-

si Johannes, nuorin ja luultavasti ainoa naimaton apostolien joukossa. Johannes on ainoa evankelista, joka kirjoittaa yksityiskohtaisesti tästä mielenkiintoisesta tapahtumasta. Kaikista apostoleista hän oli ainoa ristinkuoleman – ja Jeesuksen sitä edeltäneiden sanojen – todistaja. Ainoa heistä, joka koko sydämellään, mielellään ja voimallaan oli antautunut Herralle. Hän on Herran rakastettu opetuslapsi. Selibaatti on lahja Jumalalta. Puhdas ja siveä uskova apostoli saa ottaa vastaan parhaan lahjan Jeesukselta: hänen oman äitinsä.

Johannes edustaa ristin juurella myös kaikkia meitä kristittyjä. Sen takia, Johanneksen uskollisuuden kautta, Neitsyt Maria on todella myös meidän äitimme. Hän pitää meistä huolta syvällä äidinkaudellaan, kaikkien armojen välittäjänä. Miten osaltani osoitan hellyyttä ja kiitollisuutta häntä kohtaan arkielämässä? "Tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autaksi, sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja", sanoi Neitsyt Maria. Voin esimerkiksi pitää mukanani tai huoneessani Jumalanäidin kuvaa, joka muistuttaa minua aika ajoin osoittamaan hänelle kauniita tervehdys sanoja tai sydämen liiakahtuksia. Voin myös käyttää kirkon tradition antamia lukuisia mariaania rukouksia, hymnejä ja tapoja: Terve Maria -rukous, Angelus-rukous, ruusukko, pienet pyhiinvaellukset, Karmel-vuoren Neitsyt Marian skapulaari.

isä Raimo Goyarrola

Magyar Nyevû misét

celebrál Bécsér Róbert Ferences Atya, Virág Vasárnap, Március 20.-án, a Szent Henrik templomban 14:00 – órai kezdettel.

Elötte való nap Március 19-en szombaton, Magyar nyelvé lalkigyakorlat lesz. Ezzel kapcsolatban érdeklődni a magyar.nyelvu.mise@gmail.com címen lehet.

Holy Mass in Hungarian

will be held on the 20th of March – Palm Sunday – at 14:00 in St Henry's Cathedral. The mass is celebrated by Robert Becser, a Franciscan priest from Hungary.

On the day before – on the 19th of March, Saturday – a Spiritual day is held in Hungarian language also. For further details please contact: magyar.nyelvu.mise@gmail.com

*Mindenkit Szeretettel Várunk!
Tervetuloa! Welcome!*

Laupeuden tie Isän Jumalan luo

hiljaisuuden päivä ennen Jumalan laupeuden sunnuntaita isä Stanislaw Zawilowiczin SCJ johdolla Pyhän Marian kirkossa lauantaina 2.4.2016

10.30 – Alku
10.45 – Rukous hiljaisuudessa
11.15 – Hengellinen mietiskely ja rukous
12.30 – Messu
13.30 – Lounas ja kahvi/tee
14.30 – Adoraatio
15.00 – Laupeuden ruusukko
16.00 – Vesper ja adoraation loppu

Raamattu ja muistikirja mukaan.

Ilmoittautumiset:
puh. (09) 241 1633
s-posti: maria@katolinen.fi

STELLA MARIS maaliskuu 2016

- **Sunnuntai 20. maaliskuuta:** palmusunnuntai: klo 11.00 palmusunnuntain kulkue ja messu.
- **Torstai 24. maaliskuuta:** kiirastorstai: klo 18.00 kiirastorstain messu.
- **Perjantai 25. maaliskuuta:** pitkäperjantai: klo 15.00 juhallinen ristin liturgia, jota seuraa klo 16.00 ristintien hartaus.
- **Lauantai 26. maaliskuuta:** pyhä lauantai: klo 21.00 pääsiäisvigilia.
- **Sunnuntai 27. maaliskuuta:** pääsiäissunnuntai: klo 11.00 juhallinen messu.

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi
Kanslia puh. 040-1356381
sähköposti stellamaris@katolinen.fi
www.stellamaris.today

Turku 11.-13.3.2016

Teema: "Jeesuksen Sydän, kärsivällinen ja suuresti laupias"
Jeesuksen pyhän sydämen maallikot viettävät vuotuista retrettiään isä Rafal Czernian SCJ johdolla 11.-13.3.2016 Turussa birgittalaissisarten luona. Retretti on avoin kaikille ja maksaa 90 euroa. Retretti alkaa pe 11.3. klo 17.30 ja päättyy su 13.3. klo 14.30.

Ilmoittautumiset ja varaukset sisar Elisabethille
birgitta.turku@kolumbus.fi
Vieraskodin puh. 02-2501910

Sydämellisesti tervetuloa!

Ilmoitukset

Herzliche Einladung zum Franziskanischen Einkehrtag in Deutscher Sprache

mit Pater Franz Richardt OFM (Osnabrück)
am Samstag den 7. Mai 10.00-16.00 Uhr im Gemeindesaal
St Marien, Mäntytie 4.

- Das Thema der Tagung: "Barmherzigkeit"
- Teilnahmegebühr 20 Euro (anschl. Imbiss und Kaffee)
- Anmeldung bitte bei Herrn Marko Pitkäniemi OFS telefonisch 046 6175314 oder Email: pitkis@katolinen.fi

Herzlich Willkommen!

Academicum Catholicumin & Studium Catholicumin luennot keväällä 2016: Academicum Catholicums & Studium Catholicums föreläsningar våren 2016:

VUOSIKOKOUS

AC:n jäsenet kutsutaan to 17.3.2016 klo 18.30 vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Varmistaaksesi äänioikeutesi muistathan maksaa jäsenmaksun.

ARSMÖTE

Torsdagen 17.3.2016 kl. 18.30 sammankallas AC:s medlemmar till årsmöte.

På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden. För att bevara din rösträtt, glöm inte att betala din medlemsavgift.

Luennot pidetään Studium Catholicumissa (Ritarikatu 3A, 3. krs) torstai-iltaisin klo 19.00. Ovet avautuvat klo 18.30. Ilmaiset luennot ovat avoimia kaikille kiinnostuneille, ja niiden jälkeen on pieni kahvitarjoilu. Tervetuloa!

Föreläsningarna, som är öppna för alla, hålls i Studium Catholicums utrymmen (Riddaregatan 3A, 3 vån.) på torsdagskvällar kl. 19:00. Dörrarna öppnas kl. 18:30. Efter föreläsningarna bjuds det på lite kaffe. Välkomna!

to 17.3. Dos. Jussi Nuorteva:
Pariisin maistereita ja suomalaisia jesuiittoja (suomeksi)
Parisiska magistrar och finländska jesuiter (på finska)

to 21.4. Dos. Timo Junkkaala
Viidennen herätysliikkeen suhde roomalauskatolisuuteen (suomeksi)
Femte väckelserörelsen och dess förhållande till romersk katolicism (på finska)

Toukokuun kevätretkestä tiedotetaan myöhemmin. Jäsenmaksun (10€) voi maksaa AC:n tilille FI6120012000513060

Om maj månads vartfärd meddelas senare. Medlemsavgiften (10€) kan betalas på AC:s bankkonto FI6120012000513060

Uutuudet ja klassikot – kirjakauppaasi netissä
www.katolinenkirjakauppa.net

Suomen Caritas ry Caritas Finland rf

Toimistomme aukioloajat vaihtelevat. Sovithan tapaamisesta etukäteen s-postitse tai puhelimitse, niin olemme varmasti paikalla.

Våra öppettider varierar. Vänligen boka ditt besök på förhand per telefon eller e-post så att någon säkert är på plats.

Our opening hours vary. Please book your visit in advance either by phone or by email, so we can make sure somebody is at the office.

Osoite/address/address Maneesikatu 2 a, 00170 Helsinki
Puh/tfn/ph +358 91 35 7998 • E-mail caritas@caritas.fi

www.caritas.fi

Tervetuloitiimin kevätohjelma 2016

Kaikille katolisesta kirkosta kiinnostuneille sekä uusille että vanhoille jäsenille! Esitelmää (englanniksi ja suomeksi) eri aiheista joka kuukauden toisena sunnuntaina klo 13.00-15.00 Studium Catholicumissa.

For new and old members of the Catholic Church and everyone else interested! Presentations (in English and Finnish) on different themes on the second Sunday of each month at 13:00-15:00 at the Studium Catholicum.

Päivämäärät ja aiheet kevään kokoontumisille (voivat muuttua):

- 13.3. Laupeuden riemuvuosi 2016: taivaallisen laupeuden löytäminen
- 10.4. Ekologia: onko sillä oikeasti mitään merkitystä
- 29.5. Piknik Kaivopuistossa

The schedule for the Spring gatherings (subject to change):

- 13.3. Presentation of the St. Henry's Cathedral Pilgrimage of Mercy to Rome 1-6.3.2016
- 10.4. Ecology: Does it really matter?
- 29.5. Picnic at Kaivopuisto

Ryhmän vastuhenkilö/The contact person: Lucia Indren 040-4145861, lucia.indren@studium.fi

Tervetuloa mukaan suomenkieliseen katolisten nuorten ryhmään!

Kokoonnumme kerran kuussa torstaisin klo 17.00 Studiumiin viettämään aikaa yhdessä ja keskustelemaan uskosta ja elämästä. Mukana kokoontumisissa on tänä keväänä myös veli Gabriel Salmela OP.
31.3. "Maailmassa, mutta ei maailmasta": kuinka elää kristittyinä nykyajan maailmassa
28.4. Rukouksen tavat ja merkitys
19.5. Puhetta ekumeniasta! Kuinka löytää yhteys muiden kristittyjen kanssa

Yhteyshenkilö: Aino Salmi, ainosalmi@icloud.com, p. 044 0123399

Studium Catholicum, Ritarikatu 3A, 00170 Helsinki. www.studium.fi

MAALLIKKO-DOMINIKAANIT

kokoontuvat Studium Catholicumissa (Ritarikatu 3 B, 00170 Hki) tiistaina 29.3. kello 18.00. Kokous alkaa pyhällä messulla, jonka jälkeen lyhyt alustus sekä kahvit ja keskustelua. Lopuksi rukoilemme yhdessä dominikaanisen kompletoriumin. Maaliskuussa Kaarina Koho OP alustaa aiheesta "Mitä maallikkodominikaanitus on?"
Kokoukset ovat avoimia kaikille kiinnostuneille. Tervetuloa!

Tervetuloa!

Katolinen Pyhän Henrikin yhdistys ry

VUOSIKOKOUS

pidetään torstaina 21. huhtikuuta klo 19.00 Pyhän Henrikin seurakuntasalissa. Käsitellään sääntömääräiset asiat. Tervetuloa.

* * *

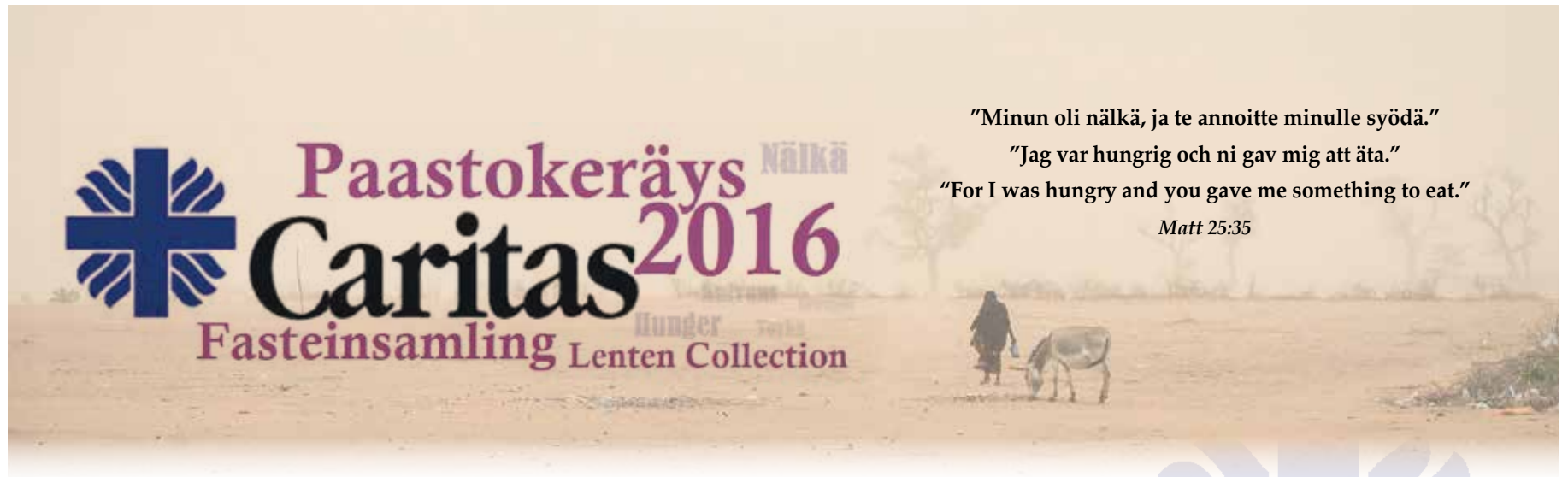
Vuoden 2016 jäsenmaksu 20 € maksetaan ennen kokousta yhdistyksen tilille Danske Bank FI46 8000 3710 1723 36.

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.
Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline). Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää, joka on kuukauden toinen perjantai.

”Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä.”

”Jag var hungrig och ni gav mig att äta.”

”For I was hungry and you gave me something to eat.”

Matt 25:35

Auta kuivuuden uhreja Afrikan sarvessa ja eteläisessä Afrikassa!

Osallistu Suomen ja Ruotsin Caritasten yhteiseen paastokeräykseen!

Hjälp torkans offer i Afrikas horn och södra Afrika!

Delta i Caritas Finland och Caritas Sveriges gemensamma fasteaktion!

Help the victims of drought in the Horn of Africa and Southern Africa.

Take part in the joint Lenten action of Caritas Finland and Caritas Sweden!

Danske Bank FI73 8000 1270 1545 04 – viite/ref. 2257

caritas.fi/paasto • caritas.fi/fasta • caritas.fi/lent

Caritas-kuulumisia

Pohjoismaiden Caritasten tapaaminen Tukholmassa

Suomen, Ruotsin, Norjan ja Tanskan Caritas-järjestöjen edustajat kerääntyivät tammiukuun lopussa Tukholmaan keskustelemaan yhteisistä haasteista ja jakamaan kokemuksia siitä, miten haasteet käännetään hyödyiksi. Suomen ja Ruotsin Caritakset päättivät tiivistävää yhteistyötään myös tiedotuksen osalta, mikä sopiikin tänä vuonna erityisen hyvin, kun molempien järjestöjen paastokeräys auttaa Afrikan kuivuuden uhreja.

Kokouksen pääteemana oli reaktiot pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden tuloon ja tapaamisen jälkeen julkistettiin yhteinen lausunto, jossa järjestöt kommentoivat Pohjoismaiden tiukentuvaa pakolaispolitiikka: Caritas-järjestöt Suomessa, Ruotsissa, Tanskassa ja Norjassa ilmaisivat huolensa tänne tulevien pakolaisten ihmisoikeuksista.

”Pyydämme hallituksiamme lakkaamaan kilpailemasta siitä, kenellä on tiukin turvapaikkapolitiikka ja sen sijaan osallistumaan yhteisten eurooppalaisten ratkaisujen löytämiseen”, järjestöt vetosivat. Lue lausunto kokonaisuudessaan: caritas.fi/ajankohtaisia/pohjoismaiden-caritakset-huolissaan-pakolaisten-ihmisoikeuksista.

Palmusunnuntain Basaari Henrikissä 20. maaliskuuta klo 10.30–14.30

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan seurakuntasalissa järjestetään palmusunnuntain perinteinen Caritas-basaari. Luvassa arpajaiset, kirpputori, kahvia, leivonnaisia sekä ruokaa. Tervetuloa ostamaan myös luostarisuklaata ja kortteja pääsiäistä varten!

Vapaaehtoisia kaivataan auttamaan basaarin järjestelyissä lauantaina 19.3. sekä myymään tuotteita sunnuntaina. Otathan yhteyttä Caritaksen toimistoon jos voit auttaa tai jos sinulla on arpajaisvoittoja lahjoitettavaksi Caritakselle. Voittoja voi tuoda Caritaksen toimistoon 18.3. mennessä. Sovithan ajasta etukäteen s-postitse caritas@caritas.fi tai soittamalla 09-135 79 98.

Vuosikokous Pyhän Henrikin seurakuntasalissa 28. huhtikuuta klo 18.00

Suomen Caritaksen vuosikokous pidetään Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan seurakuntasalissa torstaina 28. huhtikuuta klo 18.00. Sääntömääräisten asioiden lisäksi kokouksessa puhuu Caritas Europan pääsihteeri Jorge Nuño Mayer englanniksi Caritaksen paikasta seurakunnassa ja Euroopassa.

Lue Saran ja Pertin Intian matkasta

Suomen Caritaksen vapaaehtoiset Sara Nevalainen ja Pertti Ylinen tekivät hankematkan Intiaan 18.2.–4.3. Lue heidän matkabloginsa osoitteessa caritas.fi/intia-blogi-2016

Caritas-nytt på svenska

Nordiskt Caritas-möte i Stockholm

Caritas Finland deltog i ett nordiskt Caritas-möte i slutet av januari. Mötet med Caritas Sverige, Caritas Norge och Caritas Danmark resulterade i ett samnordiskt ställningstagande mot en ögin flyktingpolitik. Läs ställningstagandet på Caritas webbplats: caritas.fi/aktuellt/caritas-i-norden-om-flyktingarnas-manskliga-rattigheter

Palmsöndagsbasar i S:t Henrik 20 mars kl. 10.30–14.30

Caritas Finland ordnar sin traditionella palmsöndagsbasar i S:t Henriks församlingssal den 20 mars. Frivilliga krafter behövs för att ställa fram allt på lördagen och

för att sälja lotter, kaffe, mat och loppisprylar på söndagen. Ta kontakt med Caritas om du kan hjälpa som volontär eller kan donera lotterivinster! Du kan leverera vinster till Caritas byrå fram till 18 mars. Ta kontakt per e-post eller telefon: caritas@caritas.fi eller 09-135 79 98.

Årsmöte i S:t Henrik 28 april kl. 18.00

Caritas Finland's årsmöte hålls torsdagen den 28 april kl. 18.00 i S:t Henriks församlingssal. På mötet behandlas föreningens stadgeenliga ärenden och därefter håller Caritas Europas generalsekreterare Jorge Nuño Mayer ett anförande på engelska om Caritas plats i församlingen och Europa. Välkomna!

Caritas News in English

Palm Sunday Bazaar at St Henry's from 10.30 a.m. on March 20

Caritas Finland's traditional Palm Sunday Bazaar will be held at St Henry's Parish Hall from 10.30 a.m. to 2.30 p.m. on Palm Sunday, March 20. Volunteers are needed to set up everything on Saturday and to sell lottery tickets, coffee, food and chocolates on the Sunday. Please get in touch with the Caritas office (caritas@caritas.fi or phone 09-

135 79 98.) if you can volunteer or you can supply prizes for the lottery!

AGM at St Henry's at 6 p.m. on April 28

Caritas Finland's Annual General Meeting will be held from 6 p.m. on Thursday, April 28, in St Henry's Parish Hall. After the statutory part of the meeting we will hear from the Secretary General of Caritas Europa, Mr. Jorge Nuño Mayer. He will speak about the role of Caritas in the parish and in Europe. Welcome!

PALMUSUNNUNTAI BASAARI PALMSÖNDAGENS BASAR PALM SUNDAY BAZAAR

20. maaliskuuta klo 10.30–14.30

PYHÄN HENRIKIN SRK-SALI
S:T HENRIKS FÖRSAMLINGSSAL – ST HENRY'S PARISH HALL
Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki

LÄMMINTÄ RUOKAA / VARM MAT / HOT FOOD
KAHVIA / KAFFE / COFFEE
LEIVONNAISIA / BAKVERK / BAKED GOODS
ARPAJAISSET / LOTTERI / LOTTERY
KIRPPUTORI / LOPPTORG / FLEA MARKET

TERVETULOJA – VÄLKOMMEN – WELCOME